

RÁBSKÉ

noviny

65

2026

Volební valné hromady sborů dobrovolných hasičů

čtvrtletník pro Rabí, Bojanovice a Čepice | 3. února 2026

město
RABÍ

Obsah

3	Informace z radnice
4-5	Čepický most
6	Těžba zlata a Rabí
6	Gratulace občanům od 70 let
7	Valná hromada okrsku č. 9 Žichovice
8	Soutěž kvalitní komunikace Kvalikom
9	Nová doména rabi.cz
10	Valná hromada SDH Čepice
11	Valná hromada SDH Bojanovice
12	Valná hromada SDH Rabí
13	Tříkrálová sbírka
14	Adventní turnaj v dámě
15	Silvestrovský výšlap na Čepičnou
15	Vánoční splouvání Otavy
16-17	Rozsvícení vánočního stromu Čepice
17	Štědrovečerní setkání na mostě
18-20	Nebíčko a Peklíčko
20	Dokempná
21	FK Budětice 2012
22-24	Rozhovor s Janou Polankovou
25	ROSa: ohlédnutí za rokem 2025
26	Lampionový průvod v Rabí
27	Halloween v Bojanovicích
28-31	Děni obrazem
32-33	Usnesení zastupitelstva
34	Kalendář akcí

S lednem pravidelně přichází kolotoč výročních schůzí, ale ten letošní je přece jen o něco jiný. Hasiči totiž po pěti letech opět „rozdávají karty“. Od našich sborů přes okrsky až po centrálu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska se rozhoduje o tom, kdo je povede až do roku 2031. V našich třech obcích je u hasičů organizováno zhruba 150 lidí. Pokud si to spočítáte, je to každý třetí obyvatel včetně chalupářů. Takže pokud zrovna vy u hasičů nejste, dost pravděpodobně k nim patří alespoň váš soused.

Nicméně to, jestli jste nebo nejste hasič, je více méně jedno, protože jejich činnost ovlivňuje bez nadsázky nás všechny. Jsou u všeho od ledna do prosince. Podílí se na Tříkrálové sbírce, udržují masopusty, MDŽ, karnevaly. Staví májky, pořádají sportovní klání, plesy, zábavy, poutě a dětské dny. Zajišťují bezpečný provoz při dalších akcích, zdobí vánoční stromky a dohlíží na to, abychom na Silvestra nezlenivěli a vyběhli alespoň na nejbližší kopec. Věnují se i dětem—dva z našich sborů mají aktivní kolektivy mladých hasičů. Ale především zajišťují ochranu obyvatelstva, zasahují u požárů a dalších mimořádných událostí skrze výjezdovou jednotku města Rabí.

Právě proto, jak je toto sdružení pro život v našich obcích zásadní, věnujeme v čísle velký prostor volebním valným hromadám našich sborů—Rabí, Bojanovice a Čepice, ale také valné hromadě okrsku č. 9 Žichovice, kam naše sbory spadají. Najdete zde přehled nových tváří ve výborech i toho nejpodstatnějšího, co se u sborů za poslední rok událo nebo je čeká.

Abychom ale neopomněli na další spolky. Hasiči jsou sice vidět nejvíc, nicméně život v našich obcích rozhodně nestojí jen na nich. Máme tu nadšence z ROSy, myslivce z Březinky, divadelníky z ČEPIDLA i včelaře. Aby se o jejich skvělé práci vědělo a vy jste se k nim mohli případně kdykoliv přidat (třeba i online z gauče), vytvořili jsme všem našim spolkům nový a přehledný prostor na webu města. Stačí kliknout na rabi.cz/spolky-v-obci a uvidíte, jak to u nás žije!

Tereza Freidingerová, šéfredaktorka RN

Plán činnosti na rok 2026

Od prvních týdnů roku 2026 a dále:

- poplatky za likvidaci odpadů, pronájmy, inventury, výkazy (pitná voda, komunální odpad), stanovení svatebních termínů, překlopení účetního roku, uzávěrky
- výměna vodoměrů v Rabí
- výměna a doplnění dopravního značení v obcích
- výměna vchodových dveří ve školce—únikový východ dle požárních a bezpečnostních předpisů
- zavedení vody do Bojanovické hasičské klubovny (vrt, zhlaví, dezinfekce, veřejné odběrné místo)
- kolaudace čepické kapličky
- dokončení směn a nákupů lesních pozemků s OD Soběšice a dalšími subjekty
- příprava úprav v čepické klubovně 1. etapa
- přesun čepických vývěsek k hasičárně (rekonstrukce domu u stávajícího umístění to vyžaduje)
- výměna střechy na „bazaru“ v Rabí č.p. 17
- doladit provoz infocentra pro sezonu 2026 a zajistit vše co souvisí s parkováním turistů v sezoně
- úpravy muzea z důvodu ukončení provozu expozice sokolnictví Milana Zaleše
- revize stromů v majetku města v intravilánech—plán údržby, zajištění, ochrana majetku a zdraví
- úpravy stávajících stezek a cest
- realizace základních úprav bojanovické Ameriky—přístup, schody do vody
- náměstíčko v Rabí—projektové řešení v souladu s podmínkami policie ČR—střed náměstí, točna autobusů, místo pro přecházení
- realizace zajištění parkování na náměstí pro residenty
- zadání projektu a stanovení etapizace prací záchytné plochy pro turisty
- vyřešení strategie udržitelného nakládání s odpadem v příštích letech (vzrůstající „skládkovací“ poplatky, požadavky na zvýšení tříděné složky)
- dokončení rozpracovaných dotačních akcí a příprava nových, běžná správa obce...

Zásilkovna nám dala košem

V mediích se poslední dobou často řešil vizuální smog způsobený umístováním výdejních boxů. Na Rabí se nás tohle téma už týkat nebude. Zásilkovna zde ukončila ke konci roku 2025 provoz a své služby přesunula do boxu v Žichovicích. Patrně jde o změnu strategie firmy, protože žádné objektivní důvody nám sděleny nebyly. Jeden spíše neobjektivní ano—pobočka je prý málo vytížená. Osobně mám opačný dojem, box byl často plný a zásilky se musely přesměrovávat jinač. U boxu jste běžně potkávali nejen místní, ale často i lidi, kteří přes Rabí cestují do práce. Dokonce jsme zvažovali přesun a rozšíření boxu, aby obsluha byla příjemnější hlavně v létě, kdy je náměstí plné. Již není třeba, Zásilkovna nebude a konkurence nám vzkázala, že v obcích s méně jak dvaceti tisíc obyvatel boxy již neumísťují. Nevadí. Pošta je zatím otevřená dopoledne (9:00-12:00) i odpoledne (14:00-17:00). Balíky tedy pošlejte tam.

Uzavírka Nalžovských Hor zvýší dopravu v Rabí

V roce 2026 bude v Nalžovských Horách probíhat kompletní rekonstrukce průtahu obcí. Stavba si vyžádá plnou uzavírku obce pravděpodobně od 1. dubna do října 2026.

Objízdna trasa mezi Klatovy a Strakonice povede přes Kolinec, Hrádek u Sušice, Sušici, Rabí a bude se napojovat v Horažďovicích. Z tohoto důvodu lze očekávat výrazné zvýšení dopravy v Rabí. Pro srovnání—dnes projede Rabím přibližně 5.000 vozidel denně, zatímco na trase Klatovy–Horažďovice je to zhruba 10.000 vozidel denně.

Na základě jednání s ŘSD, Policií ČR a dalšími dotčenými subjekty bylo dohodnuto snížení rychlosti na náměstí v Rabí na 30 km/h.

Miroslav Kraucher

Komu patří čepický most? Je opravdu Čepických?

V jistém slova smyslu to platí od nepaměti. Před vybudováním mostu měli čepičtí obyvatelé pravděpodobně vrchností vyhrazeno právo vybírat daň za přívoz. O konkrétní listině se dnes již nedochovaly přímé doklady. To je, doufám, minulostí. Čepický most v novodobé historii sice ztratil hlavní funkci, kterou byla spojnice mezi Sušicí a obcemi na Žichovicku. Nahradil ho totiž most nový s částečnou objížďkou Čepic.

Věděli jste, že byla plánovaná objížďka, nebo spíše obchvat, který se měl vyhnout zastavěné části obce úplně? Ano, tahle varianta byla nesmyslnou iniciativou jednotlivce „zaříznuta“. Tenhle článek ale řeší most, tak se k němu vraťme.

Most byl v roce 1994 vyřazen ministerstvem dopravy ze silniční sítě. Na základě darovací smlouvy se Silničním investorským útvarem (starostka p. Krejčová) z roku 1993 měl být předán obci. V roce 1996 byla smlouva upravena dodatkem, ve kterém se obě strany dohodly na zrušení darovací smlouvy (starosta p. Tauchen). Zrušení smlouvy vycházelo z vyjádření legislativního odboru ministerstva dopravy. Dle dostupných dokumentů by měl být správu mostu pověřen dnešní Plzeňský kraj.

Na základě podnětu od čepických občanů jsme se tedy na Plzeňský kraj jako vlastníka objektu obrátili, aby prověřil stav konstrukce pod mostem. Vodorovná část konstrukce ohrožovala vodáky odlupujícím se betonem. Svislá je v jednom místě podemletá. Most by potřeboval rekonstrukci jako sůl, aby mohl svůj účel plnit dalších 50–100 let. Podnět z radnice - několikrát v řadě - byl vyslyšen. Ale není to jen tak. Kdo se moc ptá, moc se dozví. V tomto případě slogan naplňuje svou podstatu výstižně.

Při neformálním jednání se zástupci kraje byly nastíněny dvě varianty. První varianta: "Most bychom jako kraj opravili za podmínky, že si ho následně převezmete

do svého vlastnictví." Ta druhá, a ještě horší: "Pokud první podmínka nedopadne, nebudeme opravovat. Most není zařazen v krajské silniční síti a tím je pro dopravu v kraji postradatelný. Mostů tvořících součást páteřních dopravních uzlů má kraj víc než dost. V Čepicích je to ten „nový“. Co to znamená? Most se časem uzavře a zbourá, aby nikoho neohrožoval. No a vy? Vy si postavíte třeba lávku, nebo se vrátíte k myšlence přívozu."

Ted' si čtenář říká, tak to je tedy bezvýchodná situace. Není! Ona může být ještě horší. Krajští právníci jsou toho názoru, že vlastnictví mostu přešlo zcela konkludentně na obec. Odůvodňují to legislativními změnami, kterými bylo rušení okresů, reorganizace krajů a změny v zákonech. Osobně mám jiný názor a čekají nás zřejmě kroky, které povedou k určení vlastnictví. Je most Čepických, jinými slovy města Rabí? To bude nutné nejprve prověřit a prokázat, kdo je skutečným vlastníkem.

Trochu upřesním pomocí čísel, co by to znamenalo pro město Rabí, kdyby bylo vlastníkem. Abych nikoho nevyděsil množstvím nul, záměrně uvádím odhadované ceny v milionech korun:

0,5 mil. Kč – Studie hloubkové kontroly stavu konstrukcí a návrh opatření

0,5 až 1 mil. Kč – Projekt oprav

5–20 mil. Kč – Realizace oprav na 20–30 let

30–40 mil. Kč. – Zbourání a výstavba nového

Most—předmět sporů mezi městem a vrchností i v minulosti

Posledním sporem, který zmíníme, je bohatě dokumentovaná pře o spravení čepického mostu (Pub. VI, fascikl 8, inv. č. 77). Vrchnost již r. 1785 nutila město Rabí, aby se podílelo formou roboty na opravení mostu v Čepicích. Město se bránilo, že je „od roboty svobodné“ a že se navíc od r. 1773 povinně stará o obchodní (komerční) silnici procházející jeho pozemky, což je stojí nemálo peněz.

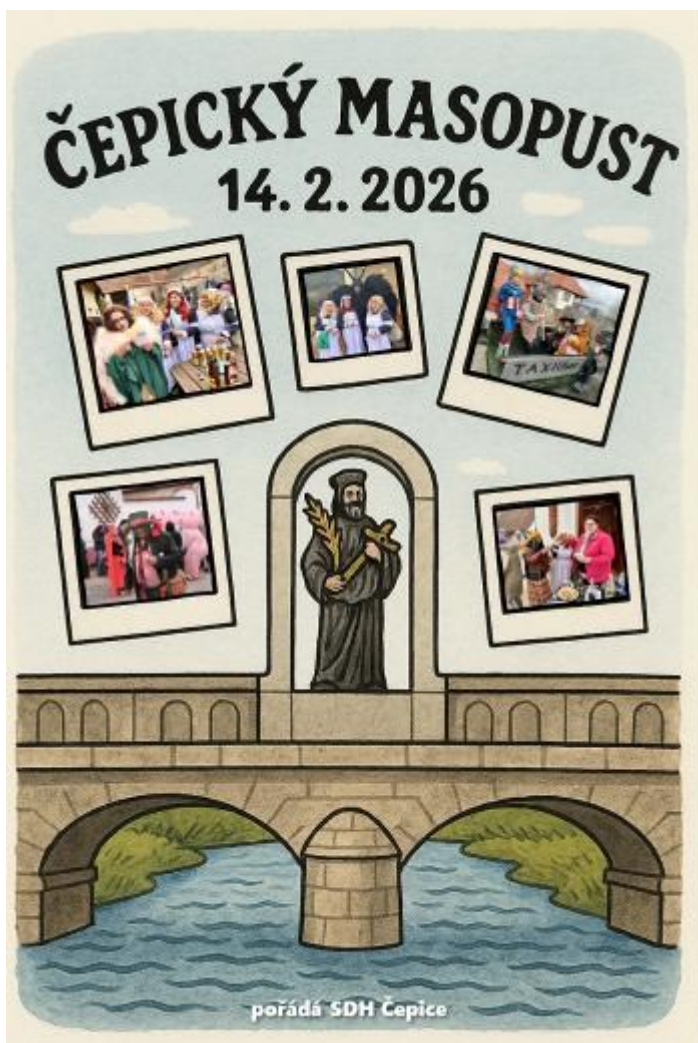
Repartici (či konkurenci), tedy podíl na práci, dovozu materiálu či financování oné opravy, kterou se vrchnost snažila rábským vnutit alespoň formou peněžní reluce (náhrady), ovšem Rabí odmítlo zaplatit a odvolalo se ke krajskému úřadu v Písku. Vyšší instance ale rozhodla ve prospěch vrchnosti a jako nátlakového prostředku k uhrazení repartice bylo použito exekuce ve formě ubytování dvou vojáků ve městě do té doby, dokud rábská požadovaná částka nezaplatí.

Celý spor (nutno předeslat, že se stejným výsledkem)

se rozhořel nanovo r. 1790. Na stejné požadavky vrchnosti, tedy spolypodílet se na opravě čtvrt míle vzdáleného mostu v Čepicích, reagovalo Rabí opět protesty u vyšších instancí. Tentokrát se spor dostal dokonce až k samotnému císaři, jemuž rábská adresovali rozsáhlou suppliku z konce roku 1790, kterou koncipoval pražský královský advokát Jiří Rafius.

Složitou argumentací prosvítá jako jednotící prvek snaha dokázat, že město Rabí, byť je součástí Žichovického panství, nemá z mostu žádný komerční užitek, stavba je soukromou iniciativou čepické obce a vrchnosti a není zároveň dle městských privilegií možné, aby byli rábská měšťané nuceni k robotě, z čehož vyplývá, že je vrchnost nutí k „nové povinnosti“ zcela neoprávněně. Krajský úřad, zemské gubernium i dvůr byly však neoblomné a s argumentem veřejného obchodního zájmu a poslušnosti vůči vrchnosti stížnosti rábských zcela odmítlo. Město bylo opět exekucí (celkem osm vojáků) donuceno zaplatit přes 60 zl.

Miroslav Kraucher (starosta)

Zápas o zlato pokračuje. V Kašperkách se hraje o ložiska, na Rabí o hlušinu

Rabí plně vstoupilo do hry o kašperské zlato. Přestože velká ložiska leží pod šumavskými vrchy, jejich ozvěna dopadá až k nám: v rábském lomu je uložena hlušina obsahující několik kilogramů vzácného kovu, o který mají těžaři eminentní zájem. Proto jsme se přidali k iniciativě Čechy nad zlato a připravujeme se na další kolo zápasu Davida proti těžkým vahám.

Čechy nad zlato

Zastupitelstvo schválilo 25. listopadu 2024 vstup naší obce do sdružení obcí, měst a dalších právnických osob "Čechy nad zlato". Platnými členy jsme od 10. prosince 2025. Proč zrovna my? Co máme společného se zlatem? Možná víc, než se zdá.

Těžba zlata totiž není vzdálená pohádka z Kašperských Hor. Klíč k celé věci leží blíž, než si myslíme – v rábském lomu. Dopady případné těžby by se neomezily na jedno místo, ale zasáhly by celý region. Pocítili bychom je i u nás. Právě proto chceme být u jednacího stolu, a ne pouze u zpráv na internetu.

Rabí v poločase boje o zlato

Není tomu ani rok, co jsme ustáli první zápas o rudninu v našem lomu. Boj byl dlouhý a soupeři byli dost urputní. Diamo s.p. a Západočeská geologická s.r.o. chtěli získat materiál, který je klíčem k těžbě zlata v Kašperských Horách. Ministr životního prostředí průzkum „zatrhl“. V našem lomu je uloženo 17 tisíc tun hlušiny ze štoly Naděje (Kašperské Hory). Arsenopyrit ukrývá mimo arsen, jak název napovídá, i několik kilogramů zlata a wolframu.

Na konci ložského roku dorazili na radnici v Rabí zástupci státního podniku Diamo a České geologické služby. Proti nim usedl starosta s místostarostkou. V zápasnické terminologii šlo o typický staredown – tiché měření sil před dalším zápasem, který se má odehrát v roce 2026. Promotérem není jen stát, ale těžařské firmy a jejich touha naučit se v hornině chemicky rozptýlené zlato extrahovat. Sudím bude ministerstvo životního prostředí. Trofejí bude možnost odvezení rudniny. I když se naše postoje zcela liší, jednání proběhlo v klidné atmosféře. Vyjasnili jsme si pravidla s vyzyvatelem zápasu a začínáme trénovat.

Jen pro zajímavost: pod Kašperskými Horami se podle odhadů skrývá asi 120 tun zlata. Těžba by trvala desítky let a znamenala by nevratné zásahy do krajiny. V celosvětovém měřítku by tato zásoba vystačila zhruba na devět dní spotřeby. Jak si teto nepoměr každý z nás vyloží, je už na jeho vlastním uvážení.

Miroslav Kraucher (starosta)

Narozeninové gratulace nově od 70 let

Doba, kdy šedesátka byla významným jubileem, je dávno pryč. Prodlužující se aktivní věk nás přivedly k rozhodnutí posunout gratulace z radnice s balíčkem od paní Polankové na 70 let.

Dřív byla „šedesátka“ významnou životní metou, při níž byla přítomna i obecní samospráva. V Rabí jsme gratulovali od šedesáti každých pět let až do devadesátky, a pak každý rok. Ale doba, kdy čekal jubilant doma na návštěvu starosty, je pryč. Dnes je obtížné zastihnout i 65letého občana, který je většinou v zaměstnání.

V našich obcích bylo ročně v průměru kolem čtyřiceti jubilantů od šedesáti let. Pokud mi to pracovní program dovolí, strávím s vámi obvykle hodinu až dvě. Vzhledem k počtu jubilantů se občas stane, že gratulaci musím řešit dodatečně—ať už z důvodu pracovního vytížení, víkendů nebo dovolené a někdy prostě zapomenou že je nový měsíc. Upřímně se za své případné nedostatky omlouvám. Věřte, nebo ne, že více než čtyřicetkrát poblahopřát je občas v běžném pracovním tempu náročné.

Každá návštěva je něčím zajímavá a inspirující. Vzpomínky, které spolu sdílíme, by jistě vydaly na obsáhlou publikaci, ale vše ponechávám u vás. Každý zážitek zůstává mezi námi, protože jde o vaše osobní chvíle a radosti, které je potřeba chránit a respektovat. Právě v tom je kouzlo těchto setkání—jejich autenticita a jedinečnost, která má být uchována v dobré paměti.

Při návštěvě nepohrdnu kávou ani vodou, nic dalšího není třeba. Jde především o „pokec“. V tom počtu návštěv by zákusků, chlebičků i alkoholu bylo příliš. Samozřejmě se občas stala výjimka—paní Kúsová z Čepic věděla, že mám rád laskonky, a měla jich připraveno osm. Neodolal jsem. Jednou jsem se zapovídal a všechny okolnosti tomu nakloněné přispěly k tomu, že jsem odcházel z „práce“ domů ve dvě hodiny ráno. Není tajemstvím, že v důsledku účinku švestkového destilátu mi na cestě domů museli být dva chasníci oporou. Jsme jen lidé s chybami, ze kterých se učíme být lepšími. Mnoho lidí znám od dětství, vzpomínáme, co bylo a co se změnilo. Všem lidem přeji zdraví a štěstí.

Miroslav Kraucher (starosta)

V novém výkonném výboru okrsku č. 9 Žichovice mají naše sbory čtyři zástupce

V sobotu 31. ledna 2026 završila valná hromada okrsku č. 9 v Žichovicích maraton volebních schůzí místních sborů dobrovolných hasičů. Okrsek, pod který spadají všechny tři naše sbory, si na schůzi zvolil vedení pro nadcházejících pět let. Ve čtrnáctičlenném výboru zasednou i zástupci našich obcí: Václav Hejpetr ml. (Rabí), František Švehla a Tereza Freidingerová (Bojanovice) a Petr Marek (Čepice). Starostou okrsku zůstává žichovický Josef Vích.

„Daří se nám úspěšně organizovat sportovní, kulturní i společenské akce,“ zhodnotil uplynulé období starosta Josef Vích. Podle něj se aktivní činnost hasičů pozitivně odráží v přízni veřejnosti i v chuti dětí stát se členy—v okrsku nyní působí dětská družstva u čtyř z devíti sborů.

„Nejdůležitější ale zůstává to, že v případě potřeby jsou naši členové součástí výjezdových jednotek, pomáhají při zvládnutí požárů a mimořádných událostí,“ zdůraznil hlavní účel hasičského sdružení Vích.

Na schůzi rozhořelo téma dvou set korunového příspěvku za každého registrovaného sportovce. Účastníci využili přítomnosti hostů z okresu v čele se starostou OSH Jaroslavem Šimáčkem, aby si vyjasnili, koho se tato povinnost vlastně týká. Ukázalo se však, že ani ve vedení okresu nepanuje úplná shoda. Hlavním argumentem pro placení je pojištění—pokud by se totiž někdo při závodech zranil, pojišťovna bude zkoumat, zda byl dotyčný veden právě jako sportovec u NSA.

Na druhou stranu vnitřní směrnice říká, že sportovcem je ten, kdo se sportu věnuje soustavně. Zůstává tedy otázkou, zda se to týká i hasičů, kteří se zúčastní třeba jen jedné okrskové soutěže ročně. Podle Šimáčka tak finální rozhodnutí i zodpovědnost leží na samotných

sborech. Starosta okresu zároveň doplnil, že peníze vybrané za sportovce nezůstávají na centrále v Praze, ale vrací se zpět do okresu, kde pomáhají financovat nákladné soutěže, zejména ty pro děti a mládež.

Tereza Freidingerová (RN)

Nový výkonný výbor

Starosta	Josef Vích	Žichovice
Náměstek	Josef Hampl	Čímice
Velitel	Václav Hejpetr ml.	Rabí
Zástupce velitele	František Švehla	Bojanovice
Strojník	Alois Brejcha	Žichovice
Referent prevence	Josef Brejcha	Žichovice
Jednatel	Josef Vondrášek	Čímice
Referentka mládeže	Tereza Freidingerová	Bojanovice
Referentka žen	Kristýna Hlaváčová	Žichovice
Referent ochrany obyvatelstva	Jan Sekyra	Budětice
Člen výboru	Václav Drnek	Frymburk
Člen výboru	Karel Řezanka	Domoraz
Člen výboru	Josef Burda	Nezamyslice
Člen výboru	Petr Marek	Čepice

Rábská komunikace opět boduje. Noviny, web i fb první v kraji, web třetí nejvyšší v republice

V soutěži kvalitní komunikace spolku Kvalikom jsme se ve všech hodnocených kategoriích—web, tištěný zpravodaj a Facebook—umístili v celostátním srovnání v TOP 10 a v Plzeňském kraji jsme obsadili třikrát první příčku. Ceny jsou odměnou za naši práci, ale pro ně to neděláme. Otevřená komunikace a přístupné informace jsou naši prioritou. Se sisyfovskou trpělivostí píšeme, natáčíme, fotíme, sdílíme, tiskneme a doručujeme, abyste vy měli přehled.

RÁBSKÉ noviny

Celkově je znát, že cílem není jen „odškrtnout povinnost“, ale nabídnout obsah, který obyvatelé opravdu otevřou—at' už kvůli informacím z radnice, nebo kvůli dění v komunitě a místním příběhům. Zpravodaj má navíc příjemně civilní tón: umí být věcný, ale ne suchý, a v řadě textů je cítit i lehká nadsázka a osobitost, která čtenáře vtahuje.

RABI.CZ

Uživatelská přívětivost je podpořená hlavně tím, že web nabízí obsah v krátkých, jasně členěných blocích a často rovnou říká „co a kde“. Originalita webu je příjemně vidět na tom, že nejde jen o „úřední rozcestník“, ale web má i osobnější a komunitní vrstvy.

@Rabimesto

Příspěvky mají jasný účel a jsou psané tak, aby se v nich člověk rychle vyznal. Profil působí otevřeně a je znát snaha o skutečnou komunikaci, nejen jednostranné oznamování. Celkový tón je věcný, ale zároveň lidský a přívětivý. Fotografie působí velmi kvalitně a je vidět, že se vybírají s určitou péčí.

1.

v Plzeňském kraji

7.

v celostátním kole z 97

1.

v Plzeňském kraji

3.

v celostátním kole z 128

1.

v Plzeňském kraji

8.

v celostátním kole z 98

Rabí má novou webovou adresu. Krátkou, jasnou a bez vysvětlování

Nenápadná změna, která ale výrazně usnadní komunikaci s úřadem i orientaci na internetu. Město Rabí ve druhé polovině loňského roku udělalo krok, který na první pohled vypadá drobně, ve skutečnosti má však dlouhodobý význam—získalo doménu, kterou už není potřeba složitě vysvětlovat. Nově je jednoduše rabi.cz

Kdo se v prostředí jedniček a nul pohybuje jako ryba ve vodě, možná už zaznamenal nenápadnou změnu v internetové doméně města Rabí. Pro ty, kterým je svět IT vzdálený asi jako Měsíc od Země, zkusím vysvětlit, jak důležitý krok jsme udělali. Změna je sice na první pohled malá, ale pro Rabí má překvapivě velký význam.

Doména je zjednodušeně řečeno internetová adresa—identita, která ani v dalších desetiletích neztratí na významu. Město Rabí se od „pravěku internetu“ prezentovalo doménou obecrabi.cz (registrována 5. dubna 2006). V souvislosti s navrácením titulu města pak vznikla doména mestorabi.cz (15. června 2011).

S poslední jmenovanou doménou se pojí tato praxe: „Pošlete to na starosta@mestorabi.cz. Ano, je to jako ‚město Rabí cézet‘, dohromady, bez háčků a čárek.“ Věta, která zazněla snad tisíckrát.

Odesílatelům e-mailu se při zadávání adresy při prvním kontaktu s úřadem často vkrádala na mysl nejistota a otázka: „Má tam být mezerka, pomlčka, nebo podtržítka?“ Při psaní „město Rabí“ totiž automaticky děláme mezeru—a to je normální. Jenže v e-mailové adrese mezerka být nemůže. Pokusy o její nahrazení pomlčkou nebo podtržítka by ale znamenaly, že zpráva vůbec nedorazí. Registrovat další varianty typu mesto_rabi.cz nebo mesto-rabi.cz by bylo zbytečné a celé by se to víc zamotalo.

Od prvních dní na radnici jsem snil o ideální doméně rabi.cz. Jenže k mé smůle byla už od 22. dubna 2012 registrována. Kdo ji vlastnil, jsem tehdy neřešil. Domény bývají často předmětem spekulací a velmi ziskového zobchodování. Registrace nepodléhá kontrole a platí zde jednoduché pravidlo: kdo dřív přijde, ten dřív mele. Případné spory se řeší zpětně soudně nebo rozhodčím řízením, což stojí čas, peníze a výsledek nikdy není jistý. Doba registrace však napovídala, že doména nebyla pořízena se špatným úmyslem. Naopak. Web rabi.cz dlouhodobě obsahoval informace o historii obce a nikdo

se jejím vlastnictvím nesnažil Rabí jakkoliv znevažovat.

Jak už to tak bývá, čas je nejlepší pomocník. Čirou náhodou jsem si před zhruba deseti lety ve výčepu kulturního domu v Rabí posteskl nad svým nenaplněným snem. Moje frustrace, doprovázená poněkud pepřejším slovníkem, vyústila v překvapivé zjištění—proti mně stál vlastník domény a točil mi pivo. Ještě před ním v roce 2012 vlastnil doménu spekulant, kterému končila platnost registrace a můj přítel znalý poměrů domény ve správný okamžik koupil.

„Všechno jde, když se chce. Jen malé děti se musí nosit,“ říkával můj děda Hrbků. A dodnes to platí—i když to někdy chce hlavně čas. Doménu rabi.cz se nakonec podařilo odkoupit za 30.000,- Kč bez DPH.

A tak se po letech hláskování, opravování mezer, pomlček a podtržitek kruh uzavírá. Žádné „mestorabicézet“, dohromady, bez háčků a čárek. Stačí napsat jediné slovo „rabicézet“. Velká nebo malá písmena v e-mailu? Naštěstí je to jedno! Ani před zavináčem, ani za ním se nerozlišují – pošta vždy dorazí.

Miroslav Kraucher (starosta)

Kontakty a spolky na rabi.cz

podatelna@rabi.cz
ekonom@rabi.cz

starosta@rabi.cz
infocentrum@rabi.cz

SDH Rabí
SDH Čepice
SDH Bojanovice
ROSa
ČEPIDLO
MS Březinka Rabí

rabi.cz/sdh-rabi
rabi.cz/sdh-cepice
rabi.cz/sdh-bojanovice
rabi.cz/rosa
rabi.cz/cepidlo
rabi.cz/ms-brezinka

rabi.cz

město
RABÍ

RÁBSKÉ NOVINKY
KONTAKTY

AKTUALITY

TURISTIKA ▾

MĚSTSKÝ ÚŘAD ▾

MĚSTO RABÍ ▾

KALENDÁŘ AKČÍ

Krásné město Rabí

Čepičtí hasiči mají nového starostu. Petr Marek navazuje na odkaz svého dědy

Dobrovolní hasiči v Čepicích vstoupili do roku 2026 s novým vedením, jasnými plány a nabitým kulturním kalendářem. Volební valná hromada ukázala, že sbor opět stojí pevně na nohou a rozhodně má chuť pokračovat.

V sobotu 17. ledna 2026 se klubovna v čepickém tábořišti zaplnila po okraj—až se musel přidávat jeden stůl. Dorazilo 28 členů a členek a několik hostů z městského úřadu, ze sborů z Rabí a Bojanovic, ze žichovického okrsku i z řad veřejnosti. Výroční schůze proběhla s profesionální precizností i přes nečekanou komplikaci: dosluhující starosta Pavel Dlouhý si tři hodiny před začátkem vykloubil rameno, a vedení schůze tak operativně převzal jednatel Libor Potužník.

Hasiči jednomyslně zvolili nový devítičlenný výkonný výbor. Ještě před Vánoci přítom nebylo vůbec jisté, zda se volba uskuteční, a dokonce se šeptalo o možném rozpadu sboru. To se však—k velkému štěstí zachování čepické tradice—nestalo. „Samozřejmě, že bychom nechtěli, aby sbor skončil, ale nebyl ten, kdo to měl vést,“ osvětlil jednání v kuloárech předsedající Libor Potužník. „Nakonec jsme se shodli, že všichni Petrovi se vším pomůžeme,“ popsal situaci.

Novým starostou se stal osmatřicetiletý Petr Marek, kterému bude oporou dalších osm členů a členek sboru. S ním do výboru usedli první náměstek Václav Marek starší, velitel Václav Marek mladší, hospodář Eduard Potužník, jednatel Libor Potužník a dále Hana Sulánová, Miloslav Kůs, Jan Bruha a Ladislav Prchal starší. Revizorem byl opět zvolen Miloslav Marek. Petr Marek není v hasičském světě žádným nováčkem—navazuje na rodinnou tradici, neboť jeho děda vedl sbor bezmála čtyřicet let. A jak poznamenali členové, ve výboru mu bude

pravou rukou otec a levou bratr.

Host Josef Vích ze žichovického okrsku připomněl, že volby nyní pokračují okrskovou úrovní—31. ledna v Čimicích, kam Čepice nominovaly Petra Marka a Eduarda Potužníka. Okresní kolo pak proběhne 21. března v Hlavňovicích. Vích se ve své zdravotní dotkl i sportovního ducha sboru: „Jsem moc rád, že jste dali dohromady soutěžní družstvo a doufám, že to bude pokračovat.“ Čepičtí se vrátili do kolotoče požárního sportu před dvěma lety a loni v Buděticích obsadili 8. místo.

Velkým tématem místního sboru je nová klubovna v čepickém tábořišti, která se loni dočkala prvního návrhu. „Minulý týden jsem zrovna proplácel fakturu za vizualizaci vaší plánované klubovny,“ uvedl starosta města Miroslav Kraucher. „Projekt je hezký, ale tipuji řádově 12 milionů na realizaci, a to když se držíme hodně při zemi. Každý rok má obec k dispozici 2 miliony, takže dotace je zásadní – ty ale teď nejsou,“ zasadil situaci do širšího kontextu. „V tomto duchu budeme směřovat do budoucna a budeme doufat, že klapne nějaký dotační titul,“ přitakal Libor Potužník.

Rok 2026 ale bude—jako obvykle—hlavně kulturní. Už 14. února projde malebnou viskou na Otavě masopustní průvod. Toho loňského se účastnilo přes 70 masek. Hasičský bál byl přesunut na neurčito s vyhlídkou květnového termínu.

Tereza Freidingerová (RN)

SDH Bojanovice: Letos se bude ve zbrojnici kopat. Poteče voda a rozšíří se zázemí pro společenské akce

Valná hromada bojanovických hasičů, která se konala v pátek 16. ledna 2026, volila výkonný výbor, hodnotila první rok s kolektivem mladých hasičů a načrtla velkolepé plány na tento rok. Dojde k revoluci v kvalitě hasičského života – zbrojnice se dočká tekoucí vody a zvětší se společenský prostor na úkor skladového.

Bojanovičtí si zvolili nové pětičlenné vedení v poměru tří mužů a dvou žen. Staronovým starostou sboru se stal František Švehla, 1. náměstkyní Tereza Freidingerová, náměstkem Pavel Tichopád, velitelem Martin Jůn a hospodářkou Pavlína Švehlová.

Sbor v uplynulém roce opustila jedna členka, zároveň však přivítal novou posilu—Ondřeje Tichopáda, který svým vstupem citelně snížil věkový průměr bojanovického družstva mužů.

Navzdory doposud nevídaným výdajům na vybavení pro nově vzniklé družstvo dětí se podařilo hospodařit s vyrovnaným rozpočtem. Byly pořízeny dětské hadice, proudnice, džberové stříkačky, závodní tříčka i dvě vzduchovky. Na náčiní přispělo město Rabí částkou 30.000,- Kč a také Plzeňský kraj prostřednictvím okresního sdružení hasičů.

Nejužitečnější investicí se však překvapivě stal plážový skládací vozík na přemísťování dětského závodního materiálu. Hasiči jej dnes používají při každé své akci a s nadsázkou se ptají, jak bez něj mohli dříve žít.

Mezi hosty valné hromady zavítal starosta města Rabí Miroslav Kraucher a náměstek starosty SDH Rabí Vladimír Brejcha. Starosta poděkoval hasičům za akce pro širokou veřejnost, zejména MDŽ, stavění máje, Prvomájový běh a Achylka Cup, a informoval také o plánovaném prodeji hasičské Avie. Výnos poputuje zpět do hasičské pokladny.

Důležitým tématem se stala i chystaná proměna požární zbrojnice, která je v majetku města. Současné dvě totožné garáže mají být propojeny v jeden větší prostor— vítaná změna vzhledem k tomu, kolik společenských akcí se v Bojanovicích koná. V minulém roce proběhl průzkumný vrt na vodu, letos probíhá stavební řízení. Do konce roku by tak měla být voda z vrtu zavedena do zbrojnice. Zároveň má být instalován i nezámrzný veřejný kohout, aby ji mohli čerpat i obyvatelé s nedostatkem pitné vody.

Tereza Freidingerová (RN)

Výroční schůze SDH Rabí: „Vaše akce patří k nejlepším v okrese,“ ocenil sbor starosta OSH Jaroslav Šimáček

V sobotu 3. ledna 2026 se v garáži hasičské zbrojnice konala volební valná hromada SDH Rabí. Členové a členky jednohlasně zvolili jedenáctičlenný výkonný výbor ve složení: starosta Petr Balcar, náměstek starosty Vladimír Brejcha, velitel Václav Hejpetr ml., jednatelka Jana Marková, hospodářka Blanka Strolená a šest řadových členů a členek.

Sbor se významně rozrostl—přibylo devět nových členů. Nejmladším dvěma mladým hasičům jsou čtyři roky, nejstaršímu hasiči, Václavovi Hejpetrovi st., je 83 let. Ten také slaví 70 let u sboru.

„Loňský rok byl náročný—soutěže dětí, žen i mužů a hlavně oslavy 140 let sboru,“ uvedl velitel Václav Hejpetr ml. Největší sportovní akcí byla pro sbor tradiční výzva organizace okresního kola hry Plamen na rábském hřišti. „Všichni víme, že pátek a sobota před akcí jsou docela perné dny – ať už se jedná o stavění překážek či sobotní zajištění občerstvení asi tak pro 500 účastníků. Mohu vám slíbit, že nás to letos čeká nejspíš zase, a to 23. května,“ prozradil velitel.

V loňském roce závodila všechna tři rábská družstva: „V zimním období pokračovala práce s dětmi a začali jsme se pomalu zabývat složením družstev žen a mužů na soutěže. Samozřejmě ženy začaly trénovat již koncem dubna, muži asi tak týden před soutěží,“ referoval na valné hromadě velitel. Družstva mužů i žen se nakonec probjovala až na okresní kolo do Štipoklas, ženy skončily sedmé, muži sedmnácti.

Dařilo se i dětem, které se na některé soutěže spojily s SDH Kejnice. Zúčastnily se několika soutěží: zimního setkání v Sušici, hry Plamen nebo závodu hasičské všestrannosti a brannosti, kde se dokonce podařilo postavit hned několik družstev.

Zásadní událostí loňského roku však byly oslavy 140 let

od založení sboru. „Celkem se zúčastnilo 13 historických praporů. Na hřišti nás čekalo vystoupení mažoretek Modern z Klatov, následovala vystoupení našich mladých hasičů a mladých hasičů ze Švihova,“ shrnul Václav Hejpetr ml. V programu nechyběla ukázka hasičské techniky a hudba. Bohužel neprálo počasí a celý den přšelo. I přesto dorazily desítky zástupců okolních sborů.

Výjezdová jednotka Rabí v roce 2025 zasahovala u 17 událostí. „Převážně se jednalo o technické pomoci, jako je odstraňování stromů, transport pacienta, a z toho všeho bylo pět požárů. Tady vidíte, že nám přibývá technických pomoci, jako je např. transport pacienta,“ uvedl velitel. Jednotka se dočkala i novinky—pořízení pračky na praní pracovních mundúrů.

Mezi hosty na valné hromadě vystoupil i starosta OSH Klatovy Jaroslav Šimáček, který ocenil práci sboru: „Akce, které se pořádají tady v Rabí ve vašem areálu, jsou jedny z nejlepších, které se na okrese dělají. Je to zásluha vaší práce. Myslím, že to děláte rádi a to je dobře,“ poděkoval Šimáček za nasazení a úzkou spolupráci sboru s OSH. „Vyzdvihuji práci s mládeží i soutěžní družstva, zejména ženy. Potkáváme se na soutěžích a vám se neobvykle dařilo. Vy jste si nikdy nestěžovaly na terén a umísťovaly jste se.“ Na závěr vyzval členy, aby se zapojili do okresního sdružení: „Generace se mění, bylo by dobře, aby se omladilo.“

Tereza Freidingerová (RN)

Tříkrálová sbírka 2026

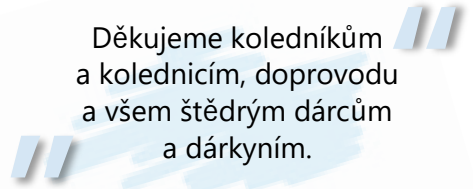
vynesla v našich obcích pro Charitu Sušice

31.762,-

Děkujeme koledníkům
a kolednicím, doprovodu
a všem štědrým dárcům
a dárkyním.

Rabí: 15.070,-

2025: 19.219,-

2024: 16.998,-

2023: 15.994,-

Bojanovice: 8.512,-

2025: 6.647,-

2024: 6.360,-

2023: 4.814,-

Čepice: 8.180,-

2025: 6.925,-

2024: 9.947,-

2023: 8.915,-

Adventní turnaj v dámě v Rábí už po sedmé

K poslední hradní akci konané druhou adventní sobotu – Vánoce na hradě – již neodmyslitelně patří turnaj v české dámě. Že se jedná o významnou rabskou událost svědčí i fakt, že se foto z minulých ročníků dostalo i do výběru speciálního kalendáře, který v loňském roce vydala ROSa s městem.

Zpravidla bojujeme s účastí, aby byla dostatečná. Tentokrát se to ale, myslím, povedlo. Přijeli hvězdní hráči jako mnohonásobný mistr republiky Vašek Kříšta nebo prezident české federace Milan Šíp. Pozvání přijali i hráči z Pardubic nebo Berouna a samozřejmě se v již zaběhnutém složení představili i domácí hráči.

Hned na úvod ztratil bod Šíp s berounským Šrámkem, který ale následně prohrál s rabským Nárovcem, který byl vlastně hráčem a hlavním hostitelem zároveň—hrálo se u v knihovně, ve které je knihovníkem, a pro něj to bylo skutečně skvostné představení.

Hlavní favorité Václav Kříšta s hlavním organizátorem—budětickým Robertem Töpferem—procházeli turnajem hladce. Škoda, že Šrámek nedotáhl vyhranou partii s Kříštou a nepřesností nakonec prohrál, a tak při vzájemné remízové partii o vítězi rozhodla baráž, kde měl Töpfer navrch, a nakonec svého hvězdného soupeře porazil a obhájil tak loňské prvenství.

V závěrečném domácím souboji Tomáš Nárovec versus Josef Tauchen prvně jmenovaný neskutečně ztratil jasnou partii, a tak doyen české dámy Pepík Tauchen slavil celkové 6. místo. Lukáši Šrámkovi nakonec remíza se Šípem pomohla ke 4. místu. Škoda, jeho ambice před turnajem byly vyšší.

Finále se uskutečnilo v nové krásné kavárně, kde se před velkým obrazem hradu rozdávaly ceny a následně došlo i na občerstvení a příjemné rozhovory. O fotokoutek

se postarala Tereзка Freidingerová, která se také za radnici ujala předávání cen.

Škoda, že se nám dlouhodobě nedaří nalákat k této atraktivní deskové hře i mladší generaci, přestože by se jich v okolí našlo dost. Využívám proto této příležitosti k jejich oslovení, přidávám kontakt a věřím, že se to nakonec povede.

Robert Töpfer

tel. 732531087

mail: RTopfer@seznam.cz

Robert Töpfer (RN)

Adventní turnaj. Foto: Tereza Freidingerová

31 + Čepice + 2 +70 + zima + mňam = super

Tímto titulkem by klidně mohl končit i celý článek, protože jím bylo vlastně vysloveno vše podstatné. I přesto ale tuto hezkou netypickou bláznivou rovnicí raději malinko vysvětlím.

31 vlastně znamená třicátého prvního prosince, tedy Silvestr, poslední den v roce.

Čepice jsou s velkým písmenem. Je tedy zřejmé, že nejde o pokrývku hlavy, ale o naši vísku. Tady se vždycky scházíme a odtud vyrážíme vstříc dobrodružství. Tím je ta zmíněná 2, která znamená dva kopce - Svat a Čepičnou. Vrcholky, které ten den zdoláme. Na Svatu se setkáváme s Dobříšskými, a pak vyrážíme přes hřeben na Čepičnou ke křížku za Budětickými.

70 je počet letošních účastníků - taková průměrná účast.

Dále zima. Stav, který určitě nejdenně zažil každý z nás. A tady by klidně mohla být ta čepice s malým č, stejně tak jako rukavice, šály, návleky a jiná zahřívadla, kterými se opravdu ten den všichni zahálili.

A závěrečné mňam. Univerzální pojem pro všechno, co jsme si s sebou nesli na zádech nebo co nám bylo dovezeno na terénních strojích. Nejčastější byl asi špekáček nebo klobása s nějakým pečivem, kterých se ten den opeklo nespočet. Dále všemožné druhy cukroví, které doma těm připravenějším ještě zbývalo. No a taky samozřejmě termosky. S čímkoliv, co dokáže zahřát. Ale i lahvičky, s čímkoliv, co chutná. A to největší nakonec. Soudek pivka. To všechno je prostě mňam.

Výsledné super už hodnotí akci jako takovou, celou komplexně. Když se trochu po delším válení protáhnete, dáte si, co máte rádi, a setkáte se s těmi, s kterými je vám dobře, to je přece vždycky super.

Tím se nám rovnice uzavřela. Pro někoho to byla hlavní událost dne a zbytek už strávil v klidu a pohodě domova. Někdo zamířil na akci jinou a sestavil si z ní pomyslnou rovnici novou. Ať už jsme ale o půlnoci byli kdekoli, doufám, že každý z nás byl s někým, ke komu se rád přitulil a popřál mu krásný nový rok hlavně ve zdraví. A to samé přeji já i všem našim čtenářům.

Hana Sulánová (RN)

Silvestrovský výšlap. Foto: Jaroslav Potužník

Ahó! Nasedat a směr Čepice a po řece!

Už po patnácté se letos na Štěpána vydalo na tuto neměnnou trasu několik vodáckých nadšenců, aby podpořili Luboše Brabce v téhle nepříliš typické zimní tradici. Nasedli do dvaceti sedmi lodí a za mrazivého počasí s trochou čerstvě napadaného sněhu se vydali na cestu o fous teplejší Otavou, přesto dost ledovou. A kdyby jenom ledovou. Mnohem horší bylo, že nízkou.

Takovýto stav hladiny bývá až tak koncem léta. V zimním čase to zvykem rozhodně nebývá. Takže kdo měl háčka, měl výhodu v podobě očí vepředu na sledování kamenů. Jenže zase na druhou stranu, kdo měl háčka, furt jen dřel, jelikož ponor byl pochopitelně větší. Takže ať seděl v lodi jen jeden nebo tam seděli ve dvou, měli prakticky všichni stejné podmínky.

Ruku v ruce s nízkou hladinou vody jde samozřejmě i rychlost plavby. Jelo se o dost pomaleji než kterékoliv předešlé roky. Pod hodinu se letos nedostal nikdo. Úplně přesný čas nikdo neví, protože tohle není závod, to je pohodička. Tady nikdo čas nestopuje, to jsou jen odhady, podle toho, jak dlouho čekají diváci, kteří přejíždějí svými auty dolů po zajímavých místech a čekají na průjezdy vodáků. Letos se fakt čekalo o poznání déle. To ale nikomu nevadilo, pohled na zasněženou krajinu je krásný, i když čekáte a nic se zrovna neděje.

Co se týče nějakého karambolu, tak došlo pouze k jednomu, kdy osádka jednoho z plavidel okusila teplotu řeky na vlastní kůži, ostatní ale do cíle připluli suší a s úsměvem. Někdo si trasu samovolně protáhl o kus dál, jiný vylodil a hurá domů a ti ostatní zamířili do místní hospody, najíst se, popít a hlavně se pořádně zahřát. Šťastní, že v pořádku dorazili do cíle. Do Čepic a konečně bez čepic.

Hana Sulánová (RN)

Foto: Jaroslav Potužník

Rozsvícení vánočního stromu po čepicku

Jako čekali jsme hodně lidí. Ale tolik? Tolik? A to jsme rozhodně přípravy nepodcenili.

Strom chlapi vybrali krásný. I když. Měli jsme na výběr ze dvou nabídnutých a v době rozhodování se ze dvou stal už jen jeden. Takže vybrali je opravdu dost silné slovo. Ale vůbec to nevadilo, že jiná možnost v tu chvíli nebyla ve hře, protože tenhle byl fakt libový. Opět za něj velké díky rodině Vaška Marka.

Ozdoby jsme také trochu vyladili. Loňské přírodní překlízkové výřezy jsme přetřeli na bílo, hojně dosypali třpytkami a navázali nové mašle v příjemné lila barvičce. Na výrobu ozdob se nás moc nesešlo, a tak jsme si na pomoc přizvali višňového šviháka a jahodového polárníka a—světe, div se—zvládli jsme to hravě.

Další víkend se i přes tristní počet přítomných zvládlo i navěšení spousty starších či úplně nových světelných řetězů. Na most, kapličku i strom. Se vším nám opět neskutečně pomohl Fanda Vozka. Letos jeho pomoc byla opravdu klíčová, protože vzhledem k nedávné výměně věžičky na kapličce jsme měnili světýlka kompletně a samozřejmě až na špic, takže bez jeho šikovnosti, ochoty a bez jeho plošiny bychom to v žádném případě nezvládli. Díky!

Při zkoušení svítivosti řetězů jsme se setkali s komplikací ve formě neustálého vyhazování pojistek. Při jednom z nahazování vymyslel Honzík perfektní poučku, kterou si musíme všichni dobře zapamatovat: „Ten čudlík musí být furt vytažený venku, ale to vy asi víte.“

Jak už jsem zmínila, účast byla mizivá, v šesti lidech to trvalo všechno strašně dlouho, a navíc byla pořádná zima. Už to vypadalo, že na betlém ani nedojde, ale nakonec nám to nedalo, pořádně jsme zaťali zuby, aby přestaly cvakat a bylo to. I pódium kluci přivezli. Pří-

pravy tedy byly hotovy.

Nastala sobota 29. listopadu 2025. Už od rána místní ženy, slečny i dívky připravovaly občerstvení, které potom přenesly na náves a úhledně jím zaplnily stoly, které navezli kluci z klubovny. Vedle nich si Vašek Marek mladší roztopil gril, na kterém ten večer opekl více než stovku klobás z firmy Ponnath, která nám je poskytla za super

Vánoční koleda—Lubomír Brabec a Daniel Hůlka.
Foto: Jaroslav Potužník

sponzorskou cenu. Také moc děkujeme. Ponnathu, Vaškovi i kuchařinkám. A také Danče, která opět uvařila dva druhy punče, poctivého i dětského. Dohromady přes 100 litrů a zmizel během krátké chvilky všechn, stejně jako veškeré občerstvení včetně klobás. Proč asi? Čekali jsme hodně lidí. Ale tolik opravdu ne.

Důvod tak hojné účasti byl všem jasný. Program, který koloval už od léta ve všech možných médiích, ať už tištěných nebo těch digitálních. Vlastně tam místo programu byla umístěna jen tři jména: Daniel Hůlka, Lubomír Brabec a Natálie Venturová. A to stačilo. První dva se dostavili osobně, třetí jmenovanou nahradila její mamka, Ivanka Urválková. Ta celý program zahájila, přivítala všechny přítomné, popřála klidný advent a předala slovo Lubošovi Brabce. Ten se k přání krásného adventu připojil a nastínil hudební program. Bylo nám dopřáno poslechnout si několik nádherných skladeb těchto dvou velikánů této krásné hudby a za to jim patří náš velký dík. Mezi vystoupeními dostal slovo také Ondřej Urbisz, sušický farář, který krátce promluvil o adventní době, pomodlil se a požehnal Čepicím.

Po skončení parádního hudebního programu Dana Hůlky a Luboše Brabce došlo na klasické odpočítávání a rozsvícení všeho, kde byla světýlka. Další krásný zážitek, ten-

tokrát ne hudební, ale vizuální.

Dalo by se říct, že všechno klaplo na jedničku. Jeden nedostatek ale přeci jenom nastal. Ozvučení. Profesionální zvukař z Trautenberku dostal instrukci, aby to nazvučil zhruba pro tolik lidí jako loni. Kdo ale mohl tušit, že jich přijde několiknásobně víc? Podle odhadů se letos čepického rozsvícení zúčastnilo přes pět set lidí. Takže z toho logicky plyne, že ne všichni slyšeli dobře, bohužel. A neodpustím si to ještě jednou: Čekali jsme hodně lidí, ale tolik.

Děkujeme všem, kteří nějak přispěli k atmosféře tohoto večera. Příprav se zas tolik lidí nezúčastnilo, takže bych je klidně vyjmenovat mohla. Ale neudělám to. Radši bych vyjmenovala ty, kteří neustále kritizují. Ale taky to neudělám. Pro mě je podstatné pomoci, když místní hasiči organizují takovou krásnou slavnostní akci, která se nedělá pro nebo kvůli jednomu člověku, ale hlavně pro všechny naše Čepičáky. A ráda pomůžu příště zase, když bude potřeba. Nezištně, bez nakrucování, že Čepice jsem rozsvítla „já“. Pomůžu, ať už příští rozsvícení bude jakékoliv. Velkolepé jako toto, nebo komornější, které jsme měli dříve. Pro mě to bude krásné tak jako tak.

Hana Sulánová (RN)

Štědrý večer v Čepicích? Most!

Na Štědrý den se po rozbalování dárků Čepiští schází na tamním mostě. Místní Luboš Brabec vymění kytaru za hornu a zatroubí. V šest Tichou noc a ve dvanáct Narodil se Kristus Pán. Jako ponocný.

Štědrý večer a podvečer máme každý uspořádán jinak. Troufla bych si říct, že večeri, stromeček s dárky, návštěva rodiny, koledy a pohádky máme všichni, ať už v jakémkoliv pořadí. Určitě tam mezi vyjmenované někdo přidává rozkrajování jablíčka, pouštění skořápek a možná i nějaké další krásné tradice, které snad nikdy nezaniknou. V Čepicích na pomyslném seznamu činností má určitě hodně z nás i poslech vánočního vytrubování Luboše Brabce. Tohle všechno se ale děje v podvečer a brzy večer, pozdní večer už takové široké spektrum možností většinou nemívá. Já osobně tam vidím jen dvě možnosti – domov a celkem hojně navštěvované půlnoční mše. U nás ale máme ještě možnost číslo tři, a to je most.

Tam se každý rok setkáváme, abychom si popřáli, pochlubili se dárky a trochu se provětrali. Hlavně to poslední se letos splnilo do posledního puntíku. Foukal tak silný vítr, že se tam nikdo dlouho neohřál, přestože ohýnek v pojízdném ohništi hořel jak o závod. Dohromady na most zavítalo třicet dva lidiček, ale trousili se a brzy odcházeli, tak to ani tak nevypadalo, že jich bylo tolik.

Dokonce jsme se během večera přesunuli i s ohništěm

od sochy na kraj mostu, kde tolik nefoukalo, moc to ale nepomohlo. I ti největší vytrvalci už hodinu před půlnocí zalézali do svých domečků a s chutí si užívali příjemného teplíčka, možná i káfička, cukrovíčka, pivíčka, domácího mazlíčka, tuleníčka. A pak usnuli a spali až do ranička.

Hana Sulánová (RN)

Deset let Nebíčka a Peklíčka. Tisíce návštěvníků, stovky dobrovolníků a kouzelná kulisa hradu Rabí

Na začátku adventu se rábská zřícenina na jeden den mění v místo andělské i čertovské podívané. Konírna září nebeskými světly, ve sklepeních burácí pekelníci a nádvořím se line vůně klobás, svařáku a perníků. Za akcí stojí Rabský okrašlovací spolek ROSa, který ji letos připravil už po desáté. Za tu dobu zavítalo do místního nebe a pekla 9 914 platících návštěvníků a o zábavu se postaralo 496 dobrovolníků a dobrovolnic.

Příběh Mikulášů a čertů na Rabí

Nebeské i pekelné bytosti jsou s námi od nepaměti, na Rabí se však Mikulášova a Luciferova družina objevuje teprve v posledních letech. „My pekelníci jsme dostali možnost být v Rabí v tom sklepě vždy v době, kdy chodí čerti po téhle planetě, a tak jsme toho využili,“ prozradil tajemství rábského pekla jeden z rarachů, který je ve své lidské podobě místním starostou Miroslavem Kraucherem. „Letos nás dorazilo dvacet, ale někdy nás bylo i třicet,“ dodává čert.

Duší a srdcem akce je Marie Jamrichová, členka výboru spolku ROSa: „Inspirovali jsme se na jiných hradech, kde také umožnili dobrovolníkům vstup na svatého Mikuláše, a v roce 2014 jsme to zkusili i u nás na Rabí,“ vypráví. Až na výjimku covidových let 2020 a 2021 se andělsko-pekelný zážitek konal každoročně.

Prostory hradu si ROSa pronajímá od NPÚ a celá akce stojí na práci dobrovolníků—členů a členek spolku, jejich rodin a přátel. Od roku 2022 se k nim přidali i ochotníci z Divadla z Pošumaví, které sídlí v Podmoklech. Těm ROSa za jejich herecké výkony přispívá na divadelní činnost.

Většinu z utržených peněz pak spolek využije na nákup dalších rekvizit a vlastní činnost. Kdo na akci byl, ví, že ceny za občerstvení jsou spíše symbolické. Hlavní příjem je ze vstupu, a i ten je lidový—100 Kč za dospělého

a 50 za dítě starší tří let. Jak připomíná Tomáš Nárovec, člen ROSy a hlavní Mikuláš, který nevynechal jediný ročník, „peníze jsou samozřejmě příjemné, jdou do ROSy a my díky nim můžeme celý rok financovat zájezdy pro seniory a všelijaká posezení, ale Nebíčko a Peklíčko určitě není jenom o penězích, je hlavně o zábavě.“

To podtrhuje i hlavní organizátorka Marie Jamrichová: „Nebíčko a Peklíčko je radostná akce nejen pro děti a rodiče, kteří sem zavítají a mohou předávat dárky přímo v našem hradu Rabí, ale především pro všechny organizátory,“ vysvětluje, co členy ROSy znovu a znovu přiměje vydat se do vymrzlých stěn hradu a pět hodin vytvářet neopakovatelnou atmosféru pro stovky natěšených dětí. „Děláme to s velkou láskou. Sami se tím bavíme a věříme, že tu pozitivitu a radost přenášíme i na naše návštěvníky,“ uzavírá Jamrichová.

Jak se dělá nebe a peklo

Přípravy startují už k zraje listopadu. První jsou na řadě perníky Mikulášů, čertů a andělů, které dodává horažďovické učiliště. „Dříve jsme si je pekli sami, ale takto jsme schopni říci, jaké jsou v nich alergeny a jaká je doba spotřeby,“ vysvětluje Marie Jamrichová.

Šest set perníčků je však potřeba nazdobit. Místní knihovna se promění v cukrárnu a hlavní zdobičky Hana

Saxlová a Olina Svatošová spolu s dětmi se pustí do díla. Jejich mistrovské kousky si pak mohou návštěvníci pořídit za „nebeských“ patnáct korun.

Nenápadnou součástí příprav je i sběr plyšáků, bez kterých by Nebíčko bylo polovičaté. Rodiče mohou pro své děti přinést balíček, který jim Mikuláš předá. Ale přicházejí i děti, na které žádná nadílka nečeká. V takový moment je připraven koš s mazlíky.

Další na řadě je občerstvení—svažák, čaje, nápoje, stánky, fritézy, varné hrnce. A především rekvizity: pekelný trůn, kotle pro hříšníky, nebeské girlandy. Přes rok je nebe složené ve sklepě bývalé školy, peklo ve stodole a zbytek v prostorách bývalého bazaru. Kostýmy mají účinkující doma, což občas přináší napínavé situace—jako letos, kdy se na poslední chvíli hledal plášť Lucifera.

Celkem je toho na osm až deset plných kár. Většina se naváží čtyřkolkou na hrad už týden před akcí. „Peklo i nebe se instaluje hned, jak to navozíme,“ popisuje logistiku jeden z Mikulášů Tomáš Nárovec. „Peklo se sklídí hned po akci, vyndá se na nádvoří pod plachtu a společně s nebem v pondělí odveze a zase na rok schová,“ dodává.

„Skákal pes přes oves“

Když přijde sobota okolo svátku svatého Mikuláše—letos vyšla přímo na 6. prosince, začíná hvězdné představení. V půl desáté ráno je sraz nad i podzemských bytostí a obsluhy stánků, v jedenáct začíná ostrý provoz. „Jsme vždy všichni na to natěšení, a pak se otevře brána a vtrhne tam horda dětí,“ líčí Tomáš Nárovec. Letos bylo nedočkavců tolik, že se nádvoří zaplnilo už v 10:45.

Nastane takový šrumec, že andělé, čerti ani Mikulášové nesmí vůbec pomyslet na tak přízemní a pozemské potřeby, jako je třeba návštěva toalety. Na to jednoduše není čas.

Dorazí stovky dětí, ale tak nějak se davy rozprostřou do

času a prostoru, že vše přirozeně plyne. K tomu výrazně pomohlo i navýšení odbavovacích kapacit.

„Jako Mikuláš jsem začínal sám. Pak jsme byli dva a poslední roky jsme tři,“ vzpomíná Tomáš Nárovec. „Ted' to stíháme. Ty tři je počet tak akorát.“ A kdyby se přeci jenom tvořily fronty, děti si mohou zkrátit dlouhou chvíli vyráběním v nebeské dílničce.

Posílení se dočkal i tým pekelníků. „Celé roky dělal jediného Lucifera Petr Balcar, nedávno ho vystřídal Tomáš Labík, který je hlavním Luciferem. K ruce má i zástupce Petra Panského od ochotníků,“ líčí ředitelka akce Marie Jamrichová.

Posílení bylo logické. Zatímco v roce 2014 dorazilo 502 návštěvníků, o rok později už to bylo 1 136 lidí. Od té doby se počty ustálily okolo tisícovky, zato roste počet předaných nadílek. Rodiče si postupně navykli nosit balíčky pro své děti. V roce 2017, kdy ROSa začala tuto statistiku sledovat, Mikulášové předali 101 donesených nadílek, letos to bylo už 187.

Co naopak neroste je rozmanitost uměleckého přednesu před Mikulášem. „Skákal pes je neporazitelný vítěz. Pak ještě Mik, Mik, Mikuláš. Ale fakt je, že po Nebíčku nemůžu Skákal pes po celý rok vůbec slyšet,“ svěřil se Mikuláš Tomáš Nárovec. Nicméně někdy děti mile překvapí i vlastní tvorbou.

„Děti se ale jinak za těch deset let neproměnily vůbec“, myslí si rábský Mikuláš. A to ani ve víře v anděly a čerty. „To sklepení s čerty a vyzdobené nebíčko vypadají tak skutečně, že si myslím, že ty menší děti—předškoláci a první třída—mohou opravdu uvěřit tomu, že je to opravdové,“ těší se z akce Tomáš Nárovec. Najdou se ale i tací, kteří pravost Mikuláše zpochybňují. „Zvláště místní rábské děti, které mě viděly den před tím ve školce, tak mi říkají: ‚já vím, že nejsi Mikuláš, ty jsi pohádkový dědeček.‘“ To je přezdívka, pod kterou děti z místní mateřinky Tomáše—Mikuláše a knihovníka v jedné osobě—znají.

► Zavíráme brány

Okolo čtvrté se pomalu začíná smrákat a návštěvníci odcházejí. „Když se zavírá brána, jsme všichni už unavení a rádi, že to končí,“ přiznává Mikuláš Tomáš. „Jdeme se konečně napít a najíst, pokud ještě něco zbyde.“ Letos na účinkující čekaly hranolky.

Nádvoří je plné vyčerpaných, ale uvolněných čertů, andělů a Mikulášů, kteří si sdílejí zážitky—co je překvapilo, zarazilo nebo potěšilo. Tomáš Nárovec vzpomíná na okamžik, kdy za ním přišel asi šestiletý chlapec: „Přijel až z Německa, ale mluvil česky. Přinesl mi dárek a řekl: ‚Ty, Mikuláši, máš dneska svátek, tak jsem ti něco přinesl.‘“

Na Nebíčko a Peklíčko se sjíždějí lidé z celých Čech. Kromě místních, Klatováků a Plzeňáků pravidelně přijíždějí i děti z Českých Budějovic nebo Prahy. „Je dokonce jedna rodina od Benešova, která k nám jezdí pravidelně,“ vypráví Tomáš. „Před třemi lety byla sněhová kalamita. Vyrázili už den předem, ale otočili to domů. Ráno se nakonec rozhodli, že to projedou, a dorazili i v tom sněhu,“ přibližuje rábský Mikuláš, jak se z jednoho nápadu stala tradice, na kterou se těší všichni – organizátoři i návštěvníci.

Text a foto: Tereza Freidingerová

Stánek andělských dobrot. Foto: Tereza Freidingerová

Dokempná aneb kterak čepické tábořiště opět ulehlo k zimnímu spánku

Jiné roky bych si tady na tomhle místě pro sebe žbrblala, že psát o téhle cacki není žádná velká zábava. Už o ní píšu možná podesáté a nalézt slova, která ještě nezazněla, je nadlidský úkol. Hlavně z toho důvodu, že tahle akce, kterou pořádají naši hasiči už léta, má hlubší význam převážně jen pro místní a nic zvláštního se na ní prakticky neděje. Dokonce si myslím, že i sebezdatnější novinář by si na tohle téma za svůj příspěvek žádnou novinářskou cenu nikdy nevysloužil. Zkrátka nuda.

Dnes ale jásám. Naše dokempná, která se konala v sobotu 27. září 2025, zažila zkraje večera slavnostní a neopakovatelný okamžik. Ještě, než začala hrát kapela, pozvali jsme si mezi sebe Janinku Polankovou, naši skvělou provozovatelku místního krámečku. Pár dní před touto akcí uplynulo přesně čtyřicet let, co nás v tomto krámečku trpělivě obsluhuje a plní naše rozličné nejen gastronomické požadavky. Všichni jsme ji poděkovali a předali skromný dárek v podobě květiny. Opravdu si tvého občůdka vážíme, Jani!

Dále pak už následovala klasika, co ke každé naší dokempné neodmyslitelně patří. Pečené prasátko od Ládi Veinfurtera, které nikdy nezklame. Dále kapela Harmony, která taky nikdy nezklame. A nakonec posezení a popovídání s těmi, kteří to taky povětšinou nedělají.

Hana Sulánová (RN)

Dokempná. Foto: archiv Hana Sulánová

Dokopná FK Budětice 2012: Pozlacená „brambora“, prozatím

Široké úsměvy a veselí provázela podzimní dokopnou FK Budětice 2012—čtvrtého týmu 9. ATRIUM klatovské fotbalové ligy. Ano, tak se nyní jmenuje původní 3. třída. Když se podíváte na tabulku, je to tým s celkově pasivním skóre, ale bodově mu patří prozatím „bramborové“ umístění. A to je po hororovém začátku skutečně zlatý počin.

Trenér Zbyněk Chmelík přivedl několik nových hráčů, mužstvo výrazně omladil a vyplatilo se. Na dokopné vždy rozdává medaile těm nejlepším, ale i těm průsvihářům s červenými kartami. Dle něho se hráčem podzimu stal Martin „Kocour“ Štěch, ale podle jeho slov by na rozhodování potřeboval psychologa, protože silně uvažoval i o Jirkovi „Jiřinovi“ Josefíkovi. Dejme slovo oběma hráčům, mimochodem oba čerstvě dvojnásobní tatínkové, ať nám přiblíží úspěšnou část sezóny 2025-26.

V rámci dokopné byl představen nový sponzor pan Mar-

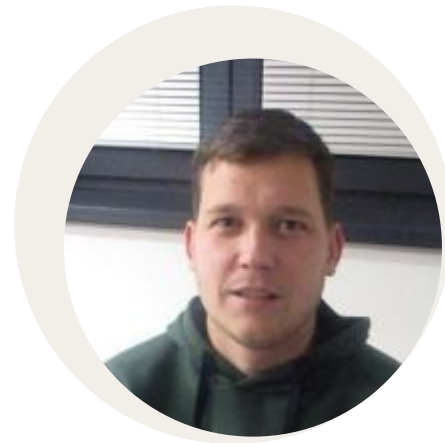
tin Mída, prodejce pneu v Horažďovicích, který rozmnožil již známou řadu sponzorů. Také proto i letos tým zajíždí na soustředění na Kanárské ostrovy, aby utužil vztahy a připravil se na jarní pokračování lýtých bojů, tak moc držíme palce.

Robert Töpfer (RN)

Martin Štěch

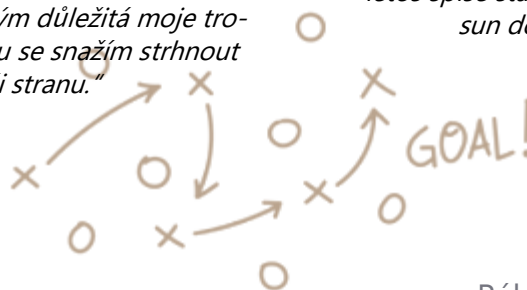
„Děkuji za gratulaci, já se necítím jako lídr, ale jako člen týmu, který chce něco dokázat. Já trenérovi vyplaval asi proto, že jsem asi více vidět, protože jdu do soubojů s vervou a snahou nic nevypouštět. Máme několik nových mladých hráčů, kteří se rozkoukávají, a je na nás zkušenějších přinést do zápasu trochu emocí a povzbudit je. Ve středu pole se nyní rozhodují zápasy, pohledem do tabulky zjistíte obrovskou vyrovnanost, proto je pro tým důležitá moje trochu buldočí povaha, kterou se snažím strhnout výhodu na naši stranu.“

Jiří Josefík

Robert Töpfer: Jirko, ty jsi se stal letos neomylným exekutorem pokutových kopů.

„Když naše tradiční hvězdy začaly selhávat tak jsem to zkusil a zatím jsem úspěšný (usmívá se). Jsem sice obránce, ale mám cit pro hru, kterou se snažím číst, čímž se dostávám k řadě na první pohled ztracených balonů a pak dochází k přesčíslení soupeřovy obrany, která je pak nucena situace řešit faulem a přichází moje chvíle. Tyhle branky často rozhodly o důležitých bodech, a proto jsme taky tak vysoko. Já jsem na rozdíl od Martina spíše klidnější povahy, nedávám emoce tak najevo, možná i proto mě vybrali na ty penalty. Čeká nás těžké jaro, tabulka je našlapaná, každý bod bude důležitý. Očekávám letos spíše stabilizaci mančafu a příští rok posun do vyšších příček tabulky.“

Rozhovor s Janou Polankovou. Čtyřicet let Jany v obchodě v Čepicích

Rozhovor s Janou Polankovou, která v sobotu 13. září 2025 oslavila čtyřicet let jako prodavačka a provozovatelka čepického smíšeného zboží. Ptala se Jiřina Kábová.

Obchod v Čepicích sice jmenuje Global, ale nikdo mu tak neřekne. Každý spíše použije obrat: „Už jsi byl/a u Jany?“ nebo „Má tam Jana auto?“. Nebo když volá kurýr a vy nejste doma: „Nechte mi to u Jany.“ A každý ví, o čem je řeč.

Když jsou přebytky na zahradě a chceš podarovat sousedy? Odneseš je k Janě, ona už je podělí. Máš pozvánku na akci, kam chceš, aby místní přišli? Poprosíš Janu.

Jana a její obchod je prostě fenomén naší malé obce. I můj čtyřletý vnouček se při návštěvách dožaduje: „Půjďme ‚do Jany?‘“, jako jiní chodí „do Lidlu“. Aby ne. Jana pro něj má vždycky milý úsměv a pár hezkých slov. A když je babička přísná a nechce koupit nic sladkého, Jana ji umluví nebo nenápadně přidá lízátko zdarma k nákupu. Prostě, můj vnuk chodí do čepického Globalu raději než do nejlepšího supermarketu.

Čtyřicet let s krámkem

Jani, ty jsi v Čepicích od tvých dvaceti pěti let. Jak jsi se sem dostala?

Jedné dceři byly tři roky, druhé čtyři a já jsem chtěla jít do práce. Protože jsem se vyučila u Jednoty, do mateřské jsem dělala v Rejstějné na umístěnkou. Já jsem z Frymburku a v Rejstějné jsem musela být celý týden. Následně jsem byla čtyři roky s dcerami doma. Pak jsem chtěla už jít do práce, tak jsem se šla zeptat do Jednoty a oni mi řekli, že v Čepicích odchází paní. To jsem měla radost. Učila jsem se v Klatovech a v Sušici Na letišti, ale vždycky jsem měla radši vesnici. Takže jsem nastoupila. Ráno

jsem odvezla holky do školky do Sušice a hned tím autobusem jela sem. Byla jsem hrozně ráda, že už jsem zase mezi lidmi. A ti tady byli opravdu od začátku moc hodní.

V sobotu 13. září jsi byla v Čepicích už čtyřicet let. Čtyřicet let v jednom obchodě, na jednom místě, v jedné vesnici. Jaký byl ten den?

Bylo to až dojemné. Jsem tady ráda a líbí se mi tu. Mám všechny ty lidi ráda a chtěla bych tu ještě hodně dlouho být, pokud to zdraví dopřeje. Jsem tady šťastná a nikdy jsem nelitovala, že jsem sem nastoupila.

Vzpomeneš si, kdy jsi tady byla nejšťastnější?

Asi když byl člověk mladší, bylo tu víc lidí, bylo tu hodně domorodců, se kterými jsem tu začínala. Bylo to v době, kdy mé dcery už poporostly, takže nebylo už tolik starostí. To byl čas, když mi bylo třicet, čtyřicet, padesát. To byla nejlepší léta, teď už přece jen něco bolí.

Ty máš málokdy zavřeno z důvodu dovolené nebo nemoci. Pamatuješ si, kolikrát jsi opravdu nemohla přijít do práce a na nějakou dobu musela zavřít?

Někdy jsem měla zavřeno, když byly dcery malé. Ale většinou je opatrovala babička. Jednou, když byly opravdu hodně nemocné a paní doktorka Venclíková, co se mnou jezdila autobusem, mě viděla a řekla, že v tom autobusu nebudu, že budu s dětmi doma. Dostala jsem to od ní nařízeno a šla domů. Ale sem šla moje hodná tchyně. Dělal občas svačínářku, takže se vyznala. Navíc to byla doba, kdy byly ceny všude stejné. Prostě sem někdo jít musel. Pečivo bylo objednané, bylo venku v bedně.

Takže jsi ve skutečnosti nezavřela.

Ne. Jen na týden dovolené. Když byly moje holky ještě malé, tak jsme na dovolenou jezdili. Teď už kolik let žádnou dovolenou nemám. Taky jsem se žlučníkem skončila v nemocnici, ale to už byly holky velké, a to už sem chodily prodávat ony. Ale v době covidu jsem kvůli nemoci musela zavřít na měsíc, to byla divná doba.

Hrozilo někdy, že bys to tu zavřela definitivně? Měla jsi takový okamžik?

Já jsem dělala devět let pod Jednotou. Po devadesátém roce to tady Jednota chtěla zavřít. Nebyla tu voda, nebyly dodržené hygienické podmínky, už by to bývalo tak dál nešlo. Pak nastalo dilema, co dál. Můj muž tenkrát řekl: „Tak si to vezmeš do soukroma.“ Nebýt jeho, tak bych to sama nedala. Protože on s jeho bratrem to tady všechno vykopali, udělali nové podlahy. Všechno vystěhovali. Aby nemuselo být zavřeno, tak jsme měli mobilní buňku před krámkem a v té jsem prodávala asi tři měsíce, než se to tu připravilo. To bylo v devadesátém čtvrtém, od Vánoc toho roku jsem pak už přešla na sebe. Jednota si ale všechno zařízení odvezla. Stejně bylo staré a k ničemu. Potřebovali jsme sem hlavně zavést vodu ze studny. S tím nám hodně pomohli místní hasiči. Můj muž a švagr každé odpoledne po práci pracovali na přestavbě. I můj otec betonoval a 20. prosince jsme tu otevírali už na mě.

To byl těžký, ale možná i zároveň hezký začátek, když jsi si tu stoupla poprvé už jako svá paní, že?

To určitě. Je fakt, že holkám bylo devět, deset let, a ty už si myslely, že Vánoce toho roku u nás nebudou, protože jsme všichni byli do poslední chvíle tady.

Jak ta prodejna vypadala v tvých začátcích? Byla jsi tu vždy sama prodavačka?

Sama. Když jsem sem přišla, tak to bylo na zkrácený úvazek, bez sobot. Voda tu nebyla, žádné chladicí vitríny, jedna lednice. Vodu mně nosili sousedi Kláskovi. A na záchod se chodilo do průjezdu na suchý. Tohle—kde teď jsme—je vlastně bývalý sál. Tady to byla dřív hospoda.

Kdo tu měl tu hospodu?

Tady už přede mnou bylo několik prodavaček, já už si to

pamatuji jako obchod. Ale patřilo to kdysi Maškům.

Změnila se za tu dobu nějak otevírací doba krámku?

Za Jednoty jsem tu byla od sedmi do dvou a v pátek do čtyřech. Teď jsem tu celý týden i v sobotu, protože ta je pro domácí nejsilnější.

Kupují se stejné věci jako kdysi, nebo se proměnil i sortiment?

Tím, že přišli mladí lidé, tak ti přece jen jedí trochu jinak než ti dřív. Ale taky je dnes daleko větší výběr. Za Jednoty byly třeba jedny párky, takže si nikdo ani nemohl nějak vybírat. Dneska už přece jen je sortiment větší, ale je fakt, že lidé kupují to samé.

Jeden čas jsi tu měla i drobný textil.

Když jsme začínali podnikat, byla úplně jiná doba. To se dodavatelé předháněli, vozili vše možné. Dneska nás malé nikdo zásobovat nechce. Všichni chtějí dovézt celé množství někam najednou. Textil tu byl na komisní prodej, ale ten pán už postupem doby skončil, a teď už se nenajde nikdo, kdo by to sem přivezl.

Čtyřicet let s Čepickými

Jak se za těch čtyřicet let proměnila vesnice?

Proměnila se hodně. Plno rodin vymřelo, ubylo hodně původních obyvatel, ale zase přišlo dost nových, mladých, takže to pořád pokračuje. Ale je mi líto těch lidí, co už mi odešli, protože s těmi jsem začínala a s těmi jsem stárla. To je škoda. To loučení u každého z nich bylo hodně smutné.

Máš tady stolek a tři židle, aby zákazníci nemuseli stát ve frontě. Vzpomeneš si, kdo všechno tu za ty roky sedával?

Stolek tu mám od začátku, aby ti stáli lidi, co sem chodili, nemuseli ve frontě stát. Dřív tu sedávaly i listonošky a mohly si dát svačinu. Což už dneska nemůžou, ty už dnes jenom spěchají. I některé důchodkyně si sem přišly posedět, aby nebyly samy.

Co je na tvé práci nejobtížnější?

Nepřipadá mně nic tak obtížného. Možná v létě, abych

▶ odhadla, kolik a co mám vzít. Jestli přijde někdo z tábořiště, jestli přijdou vodáci. Odhadnout pečivo, to ostatní se dá, ale pečivo je druhý den neprodejný. U domácích se dá vždycky domluvit, co kdo potřebuje. Když to není, objednáám na druhý den. A také zelenina, s tou je to úplně špatné, dodavatelé zeleniny nejsou a to, co vozí...

Jaké jsou tvé zkušenosti s turisty, vodáky?

Myslím, že dobré. Plno z těch, kteří jezdí na tábořiště i na vodu, se vrací. Vždycky mě potěší, že se sem přijdou podívat, přijdou se zeptat, jako jestli tu ještě jsem. To mě hodně těší. Letos tu poprvé nebyl dětský tábor. Ty děti sem jezdily každý rok a člověk je viděl, jak rostou. Byly to děti ze severu. Vždycky se přišly rozloučit, když odjížděly, a za rok přišly zase. Ty tu vyrostly.

A tvůj nejbizarnější zážitek?

Také mě tu asi třikrát vykradli. To byl opravdu blbý zážitek. V noci pro mě přijeli, že je tu vykradený obchod. Ale ty zloděje tu na místě chytili. Asi tři dny předtím tu byly oštípané dveře z průjezdu do skladu, bylo vidět, že se sem někdo snažil dostat. To jsem nahlásila a policie sem jela druhý den na kontrolu, v průjezdu byl utržený zámek a přistihli je tady. Byl to chlap s ženskou, stanovali na jezírku a pak se zjistilo, že byli opakovaně trestaní. Seděli ve skladu a jedli. Chytili je při jídle, při činu. Mně jich v tu chvíli bylo až líto. A druhý, když pro mě brzy ráno přijel pekař, že je tu vypáčený zámek, že mám vykradený krám. Pryč byl všechno alkohol, bedny s pivy a cigarety.

Co tě na této práci dokáže otrávit?

Snad jen, když je někdo naštvaný, že něco není, tak mě to mrzí. Ale není v mých silách mít všechno, někdy se taky množství neodhadne. To ale nejsou domácí, to spíš právě turisté se diví, proč už něco není.

Co bys doporučila začátečníkům?

Hlavně, aby měli trpělivost s lidmi, aby k nim byli slušní, aby se k nim hezky chovali. Pokoru. Zvláště trpělivost s těmi staršími, ale na to všechno člověk přijde až s lety.

Plány do budoucna?

Plány už žádné nemám, už si říkám jen, aby nám sloužilo zdraví mně i mému muži, protože ten mně dělá od účetního, údržbáře po nákupčího.

Sehraná dvojka. To bychom si my přáli taky.

Jsem tady lidem hodně vděčná za to, že sem chodí, že jsem tu s nimi mohla být, že byli na mě hodní, plno věcí mně i poradily ty ženské, co tu kdysi byly, naučily mě plno věcí, takovou tu zkušenost mně daly. Za to jsem vděčná hlavně těm, které už tu dnes nejsou. Vzpomínám na paní Kláskovou, paní Dražkovou a na další, to bych musela jmenovat všechny. Děkuji za to, že sem lidi chodí, jsem ráda, že tu můžu být. Jsem už důchodce, ale vůbec se netěším do důchodu, že bych měla zůstat doma a nemohla sem.

Text: Jiřina Kábová

Město Rabí s Plzeňským krajem usilují o zachování prodejny v Čepicích

Město Rabí od roku 2018 podporuje zachování prodejny v Čepicích prostřednictvím dotací z Plzeňského kraje. Jde o jednu z konkrétních možností, jak se obec může podílet na zachování základní občanské vybavenosti v malé obci, která jen obtížně odolává tlaku velkých obchodních řetězců. V posledních letech bylo z krajských prostředků vyčerpáno 280 tis. Kč a obec ze svého rozpočtu alokovala dalších 34 tis. Kč. Tyto finance směřují především na úhradu energií a provozních nákladů. Přestože se jedná pouze o dílčí pomoc, představuje důležitý projev podpory paní Polankové, která již 40 let provozuje místní obchod a jejíž prodejna je po celou tuto dobu nedílnou součástí života a komunitního dění v Čepicích. Přejeme, ať vás úsměv doprovází dále a za veřejnost moc děkujeme a smekáme před vámi pomyslnou čepici v našich Čepicích.

Celkem jsme šestkrát čerpali

2018 obec 6 tis. / příspěvek Plzeňského kraje 50 tis.

2019 4 tis. / 30 tis.

2021 4 tis. / 30 tis.

2022 6 tis. / 50 tis.

2024 7 tis. / 60 tis.

2025 7 tis. / 60 tis.

Miroslav Kraucher

Malé ohlédnutí ROSy za rokem 2025

Letos 1. ledna jsem si řekla: „Když bilancovat uplynulý rok v ROSe, tak kdy jindy než teď.“ Právě jsem totiž v ten den lákala syna Martina, který se moc nechce hýbat, na novoroční vycházku ke kostelíku— a odpověď na sebe nenechala dlouho čekat. Slyšela jsem ho za zavřenými dveřmi, jak mi říká: „Zase ta šlápota, to je furt na jedno kopyto!“ Musela jsem se smát, protože čertovo kopyto je díra právě u kostelíku, spojená s místní pověstí. Přesto se oblékl a šel. Byla jsem ráda, protože to byla vlastně pocta našemu spolku.

Tato vycházka je už léta spojená s ROSou a je jistotou pro všechny rabské občany, kteří slaví Silvestra (nebo neslaví) tak akorát. Vědí, že mohou společně vyrazit a na kopci si popřát zdraví a štěstí. Jistotou se to stává už ve chvíli, kdy se nemusíme svolávat, a přesto se ve 14 hodin z náměstí vydá chumel lidí. Tomáš Nárovec v batohu nese horký čaj a kelímky a také svůj vlastní výrobek—Rábosrk z trnek—na přípitek. To vše je vnímáno jako tradice a pocta našemu spolku, a já vám všem, šlápotám, děkuji za novoroční společnou přítomnost.

ROSa opět udělala kus práce pro občany i pro samotný spolek. Dvakrát jsme vyjeli do divadla v Plzni jako poděkování účinkujícím na Nebíčku a Peklíčku—a bylo to pro ně zcela zdarma.

Pro občany jsme zase pozvali divadelníky do Měšťanky na hru *Obraz Doriany Greye*. Přednáška o masopustu byla velmi poučná, i přestože se u nás v Rabí už nechodí v průvodu masek. Starší senioři už to neujdou a mladí nemají hudbu ani chuť—často ani nevědí, kdo kde bydlí. Škoda, snad se k tomu jednou zase vrátíme.

Seniory jsme vyvezli také dvakrát, a to na zámek v Týnci a na Klenovou. Další zájemci pak vyrazili autobusem na exkurzi do závodu Bohemia Sekt a na vláčky. Samozřejmostí byla pro všechny vždy cesta autobusem zdarma, hrazená spolkem.

Letní a vánoční koncert Volného sdružení horažďovických hudebníků a zpěváků nás hezky naladil na pěknou notu a pan Přemysl Rut v hradní konírně v srpnu zase spojil vtipnou literaturu s hudbou.

V loňském roce jsme také slavili 15 let spolku při Vítání léta na hřišti a zhotovili jsme kalendáře pro všechny domácnosti s fotografiemi z akcí všech spolků v Rabí, Bojanovicích a Čepicích. Finančně jsme se na nich podíleli napůl s městem Rabí a byly poskytovány zdarma.

S městem a úřadem spolupracujeme rádi a úspěšně— a jinak tomu nebylo ani v uplynulém roce 2025. Začalo to oslavou MDŽ, následovalo sázení dubové aleje, stavění májky, Vítání léta, posvícenská zábava, rozsvícení stroměčku v adventu a při naší výdělečné akci na sv. Mikuláše na hradě si už bez podpory starosty města a zaměstnanců úřadu nedovedeme fungování vůbec představit. Vydělané peníze se navíc snažíme vracet městu v podobě spoluúčasti, například na zakoupení velkého stanu, pivních setů, soch do betlému a dalších aktivit.

S hasiči spolupracujeme především při stavění májky a při lampionovém průvodu, kdy dohlížejí na bezpečnost

děti u přechodu pro chodce. Vždyť jsme také vzájemně propojeni—mnoho členů ROSy je zároveň hasiči a naopak.

Bilancovat uplynulý rok budeme 6. března 2026 na naší výroční schůzi a opravdu se nemáme za co stydět. Naplánujeme výlety, možná přikoupíme další sochy do betlému a zachováme naše tradiční akce, které mají občané rádi.

Nejen za sebe, ale za všechny Rosáky děkujeme za finanční dary a podporu městu Rabí, manželům Koprdo-vým, starostovi Mirkovi Kraucherovi, Věře Těhleové, Miloslavu Hynkovi, Mirkovi Sulanovi a všem občanům, kteří nám přispěli do naší kasičky na akcích. Vybralo se neuvěřitelných více než 69 tisíc korun. Osobně ze srdce děkuji všem členům spolku za jejich aktivitu při akcích—moc si toho vážím. Poděkování patří i dětem z kroužku #be:reel Rabí za krásnou propagaci akcí na sociálních sítích města, na webu a na programu Děčko České televize.

Milí členové spolku, milí přátelé, vážení občané, přejeme vám po celý rok 2026 hodně zdraví, štěstí a pohody a nenechte „zlobu a strach cloumat svým majestátem“.

Marie Jamrichová (ROSa)

Patnáct let s lampionovým průvodem v Rabí očima organizátorek

Lampiony svítí v Rabí každoročně od roku 2011, kdy spolek ROSa s touto tradicí přišel. Možná by se slušelo zavzpomínat na léta minulá, co vše tahle akce nabízela. Maruš Jamrichová a Drahuš Houdková se vzájemně ve vzpomínkách doplňovaly.

MJ: Drahuško, vzpomínej na začátky, jak to probíhalo, když jsme začínali s lampionovými průvody v Rabí?

DH: Bylo to pořádáno pro pobavení rábských dětí a termín jsme vymysleli až na svátek sv. Martina, protože v Sušici byl průvod vždy na 28. říjen. Tak aby se to s námi vzájemně nekřížilo.

MJ: Já si vzpomínám, že už tenkrát jsme chtěli něco vlastního k průvodu přidat. Tak jsme zkusili závěrečné ohňostroje, ty měly pokaždé úspěch, i když se jich malé děti občas bály. Potom také vystoupila poprvé skupina dívek ze Strakonice se svojí taneční kreací a ohňovou podívanou u kašny, to bylo myslím v roce 2013. To jsme obdivovali, protože děvčata byla jen lehounce oděna a byla pěkná zima.

DH: A v roce 2012 po skončení průvodu jsme měli na dvorku za spolkovým domem diskusi s rodiči o veřejném plácku pro děti na Hlinovatkách. Představili jsme na fotkách herní prvky a rodiče diskutovali a vybírali, co by se jim líbilo. To bylo moc pěkné a podnětné. Hlavně se vyjadřovali k něčemu, co později opravdu vzniklo a na čem sami nakonec obětavě pracovali.

MJ: Od roku 2015 u nás také dvakrát vystoupili Rytíři ze Žichovic se svojí ohňovou akcí. Podruhé to bylo v roce, kdy jsme slavili 100 let naší republiky, a to byl poprvé změněn termín na 28. říjen. Tehdy jsme také šlapali s dětmi s lampionky až do Hlinovatek na dětské hřiště. Tam jsme společně zasadili krásnou lípu, která až vyroste do dospělosti, dodá také potřebný stín na pláček.

DH: Pamatuješ si na herecké vystoupení Tomáše Nárovce v roli žebráka a na bělouše Pedra, na kterém přijel Renata v roli sv. Martina? To bylo moc hezké, jen škoda, že bylo v tom roce 2016 na náměstí málo světla a nebylo to tak dobře vidět. Škoda, že jsme tenkrát nesehnali husy, to by byl teprve pořádný hit, jak plánovala Jaruš Balcarů. Ale i tak se divákům žebráka Tomáše—spoře oblečeného—zželelo a podarovali ho i penězi.

MJ: Vzpomínám si na rok 2019, tehdy jsme změnili termín lampionů. Slavilo se 30 let od sametové revoluce,

tak jsme to dali na den 17. listopad. Koho by tenkrát napadlo, že o rok později bude zákaz shromažďování kvůli covidu. To bylo od toho roku 2011 poprvé, co jsme měli pauzu.

DH: Moc pěkný lampionový průvod byl v roce 2023, kdy tomu předcházela kreativní dílnička ve spolkovém domě. Děti si vyráběly louče a světylka a Honza Fuks v martinšské zbroji vedl průvod lampionů. A samozřejmě nechyběla ohňová show v podání spolku Vita Sua, se kterým jsme navázali teď už každoroční spolupráci.

MJ: Já bych řekla, že rodiče a děti také lákají naše pochutiny a čaj zdarma. Už od začátku s námi spolupracoval pekař Jirka Liška, který smažil ve stánku šumavské bramboráky a ta vůně byla lákavá a fronta na ně nekonečná. No popravdě si to někteří spojili s dobrou večeří pro celou rodinu, to už tak bývá. Taky Renata Jonášů pekla výborné koláčky a vůbec naše děvčata ve spolku každá něco přinesla sladkého a dobrého. Horký čaj všechny zahřál a někdy to bylo opravdu zapotřebí, zažili jsme déšť, mlhu jako mléko, ale i větrno a zimu. Sníh asi nikdy na svátek Martina nebyl, alespoň si nevzpomínám. Ale rodiče byli taky vždycky štedří, naházeli nám do naší skleněné lahve plno peněz.

DH: Ten letošní lampionák byl stejně hezký jako ty loňské a předloňské. Lidi z Rabí i okolních vesnic se alespoň potkali, popovídali si a děti s lampionky bylo zase kolem stovky.

Marie Jamrichová a Drahomíra Houdková (ROSa)

Halloween v Bojanovicích: kostlivci, pavouci a spousta zábavy

V sobotu 1. listopadu 2025 se úderem třetí hodiny odpolední bojanovická hasičárna proměnila v Hostinec U kostlivce. Rozrazilily se dveře a začaly se dít opravdu prapodivné a strašidelné věci. Na halloweenskou veselici dorazila vskutku nevšední parta. Mrtvý Francouz, Ghostface, manželé z pravěku s medvědem Brumlou, mrtvá doktorka, mrtvá nevěsta Tima Burtona, dýně, čarodějnice, robot, kostlivec, upír nebo Pavoučí žena. Čtete a vězte, jak tuto záhadu prožívaly samotné děti.

Nejdříve nás čekalo rozdělení do týmů. V těch jsme vyráběly stojánek – jakéhosi skřítky, kde byly různé listy. Nakonec bylo dlabání dýní. Jedna dýně dokonce snědla sebe sama, a pak to vyzvracela. Dýňování byl horor sám o sobě, protože nože spíš nežezaly a dospěláci trnuli hrůzou, že se každou chvílí někdo fikne a místo falešné krve bude všude ta pravá. Nikdo se neřízl. Drama se nekonalo.

Dýně a listové pajduláky jsme odnesly ke kapličce na náves a tam je vystavily. Po vyzdobení strašidelné kapličky pro mrtvolky nás čekalo vymýšlení strašidelných příběhů, ze kterých půjde mráz po zádech. Hlavně nesměla chybět naše fantazie. A protože ta nám nikdy nechybí, všechny příběhy byly hrozné. O inspiraci nebyla nouze. Během psaní jsme se totiž koukaly na horor.

Dopsaly jsme a nastal čas vyrazit na stezku odvahy, která byla strašidelně strašidelná. Skoro jsme se strachy počuraly. O to víc, když jsme šly po jednom. Až tedy na ty malé, ti šli s někým větším. A když na nás houkaly odevšad různé zvuky – tak to nebylo vůbec vtipné. Bylo to spíše strašidelné.

Co už vtipné bylo, když jsme zjistili, že kluci se ztratili a nešli po stezce. Vymysleli si svojí. Hlavní bylo, že se vůbec vrátili. Všechny děti jsme měly vlastně dojít ke kapličce a od té kapličky jsme všichni šly do hasičár-

ny, kde jsme si přečetly ty naše strašidelné příběhy.

Jeden krásný příběh se jmenoval "Fanda a jeho stará". Po přečtení nadpisu rodičové jako by zamrzli. Ale nutno podotknout, že jména byla čistě smyšlená a jakákoliv podobnost s Bojanovicemi byla náhodná.

Takové příběhy nikdo popravdě nečekal.

Udělal jsme si k tomu párky v rohlíku s kečupem, alias krvavé prsty. Dočetly jsme naše příběhy, napapaly se a napily, vzaly si lampióny a vyrazily ke kapličce. U kapličky nás dospělí vyhnali, abychom šly všechny děti na Šrák samy.

Došly jsme na tam a myslely jsme si, že za námi přijdou nahoru, a tak jsme se jim schovaly do křoví. A čekaly... Nikdo nešel, tak jsme šly zase zpátky. Jelikož jsme měly strach, tak jsme tak nějak hromadně křičely nějaká náhodná slova. Došly jsme k mostu a za mostem na nás vybafla Pavoučí žena a my všichni se lekly. Zakřičely jsme tak nahlas, že jsme mohly vzbudit celou ves. No, a tak jsme šly k hasičárně a dospělí nám řekli: "Vy jste byli slyšet až sem. Kdyby vás někdo chtěl vystrašit, tak by se vás spíše bál." No, my jsme chytří, my to víme.

A nakonec nás čekal nejvíce strašidelný film na světě, a to AŤ ŽIJÍ DUCHOVÉ!!!

Z kroniky KMH SDH Bojanovice: Kristýna Švehlová, Tereza Polanková, Anna Freidingrová, Lucie Jůnová, Karolína Jůnová

V říjnu 2025 jsme dokončili oázu klidu u rybníka u rybárny

V říjnu 2025 dorazily plyšáci Růženky Nyergesové do strakonické nemocnice.

V listopadu 2025 se vydali myslivci z MS Březinka Rabí na naháňku do Bojanovic.

V listopadu 2025 k vám doputovaly výroční kalendáře.

Děti z MŠ Rabí oslavily halloween a rozkvílely hrad.

V listopadu jsme vyrazili na setkání destinace Nepomucko a navštívili Šternberk a Zelené Hoře.

V listopadu hasiči Rabí trénovali zásah na hradu.

Barmanská show na svatomartinské zábavě.

Rozsvícení vánočního stromu a jarmark 9v Bojanovicích.

Rozsvícení vánočního stromu v Rabí.

16. prosince
odvysílaly
Zprávičky ČT
reportáž kroužku
#be:reel
o Nebíčku
a Peklíčku.

16. prosince
Vánoční besídka
v MŠ Rábí

Štědrovečerní
setkání
u kapličky
v Bojanovicích.

Betlém v Rábí.

Silvestrovský
vejšlap
Bojanovice

Leden 2026
trénink hasičů
Rabí na ledě

Leden 2026
ukončena výstava
sokolnictví Milana
Zaleše v Rabí

2. února 2026
otevřela kavárna
Hraběnka
v Rabí

Usnesení zastupitelstva č. 17/2025

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí ze dne 19. 11. 2025 od 17 hodin v zasedací místnosti Měšťanky č.p. 57. Počet přítomných zastupitelů 8, p. Jan Strolený, v 19:00 odchod pí. Janečková. ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Irenu Koutníkovou a p. Romana Lupiška a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

1

3) Zastupitelstvo města schvaluje agendu MěÚ.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje přihlášku ke členství do spolku Destinace Sušicko, z.s., IČO: 09776559.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu: „Rabí, KT, 3 RD – NN“, a zřízení věcného břemene (el. připojení pro 3 RD).

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu: „Bojanovice, KT, pč. 388/29-NN“ a zřízení věcného břemene.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu: „Bojanovice, p.č. 388/18 – VN.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje dodatek ke Smlouvě pachtovní s pachtýřem Agrospol, Malý Bor a.s., Malý Bor 144, IČO: 49195492.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje předání nalezeného obnosu ve výši 6.000 Kč z roku 2021, ke kterému se jeho právoplatný majitel doposud nepřihlásil, a to předáním nálezci, kterým je Quang Chung Ngo, provozovatel rábského obchodu.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zápis kroniky vč. příloh za rok 2024 a předání finančního daru za řádné

vedení kroniky pověřené kronikářce.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

11) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje dodavatele komunální techniky Miloslavem Děkanem, Tedražice 26, IČO: 69248982 za nabídkovou cenu 355.590 Kč s DPH 21% v rámci akce: „Pořízení komunální techniky“, která je spolufinancována dotačním titulem MMR (Program 117D76 Podpora obnovy a rozvoje regionů, podprogram 117D7623 Vesnice roku), pořadové číslo 145138.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

12) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje

a) dodavatele akce: „Oprava havarijního stavu střechy budovy č.p. 17 v Rabí“ firmu Petr Niebauer, Címice 96, 342 01 Sušice, IČO: 66384478 s nejnižší nabídkovou cenou 1.835.811,29 vč. DPH a pověřuje starostu podepsáním smlouvy o dílo,

b) Schvaluje poskytnutí dotace od Plzeňského kraje na řešení havarijních stavů a podepsání smlouvy s PK.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

13) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření č 5/2025 a 6/2025 dle návrhu.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

14) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje uveřejnit záměr pronájmu pozemků L. Barborkovi za účelem hospodaření, který je vyvolán dokončenými směny mezi městem Rabí výše jmenovaným.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

15) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje smlouvu s firmou ČEZ, kterou je podpora rozsvícení vánočního stromu v Rabí.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

16) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje dodatek ke smlouvě o dílo č. 2430109 TCM na zhotovení akce: „Modernizace vytápění v MŠ Rabí – instalace tepelného čerpadla a topných těles“, kterým se snižuje konečná cena díla o 151.142 Kč s DPH 21%.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

17) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje přijetí daru od rodáka z Rabí pana Zdeňka Švarce. Dárce předává městu obraz Hradu Rabí v romantické zidealizované podobě (2010 – šerosvit), jehož autorem byl přítel dárce malíř Jiří Rajchl. Hodnota daru je vyčíslena částkou za pořízení v roce 2010 40.000 Kč.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

18) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje poskytnutí daru ve výši 10.000 Kč divadelnímu spolku Cepidlo z.s..

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

19) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:

a) Schvaluje, aby se město Rabí stalo jedním ze

zakládajících členů nově vznikajícího spolku Měšťanka, z. s., jehož cílem bude rozvoj kulturních, společenských a komunitních aktivit na území města Rabí a jeho místních částí,

b) souhlasí se zněním zakladatelské listiny a stanov spolku Měšťanka, z. s.,

c) pověřuje starostu města Miroslava Krauchera podpisem zakladatelské listiny a zastupováním města Rabí při založení spolku spolu s dalšími zakládajícími členy, jimiž jsou

- Rábský okrašlovací spolek, z. s.,
- Pan/ní Tereza Freidingerová, nar. 07. 06. 1983,

d) bere na vědomí, že město Rabí bude ve spolku Měšťanka, z. s., zastupovat starosta města nebo jiná pověřená osoba dle rozhodnutí zastupitelstva města Rabí.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Usnesení zastupitelstva č. 18/2025

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí ze dne 8. 12. 2025 od 17 hodin v zasedací místnosti požární zbrojnice v Rabí. Počet přítomných zastupitelů 9. ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Petra Balcara a p. Jana Stroleného a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

3) Zastupitelstvo města schvaluje agendu MěÚ.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje Dodatek č.1 k veřejnoprávní smlouvě na výkon přenesené působnosti na úseku přestupkové agendy.

.Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu: „Novostavba dvou rodinných domů Čepice na pozemku p.č. 39/2 a p.č. 39/3 v k.ú. Čepice“.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočet dle paragrafů jako vyrovnaný:

Příjmy: 16 411 000 Kč

Výdaje: 16 411 000 Kč

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje střednědobý výhled rozpočtu na rok 2026-2029 dle přiloženého návrhu.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření dle návrhu.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

PODPOŘTE RÁBSKÉ NOVINY

Rábské noviny včetně jejich online verze, facebooku, instagramu a YouTube kanálu vydávají město Rabí a Rábský okrašlovací spolek.

Finančním příspěvkem podpoříte jejich kvalitu a udržitelnost. Děkujeme!

Částku můžete upravit dle vlastních preferencí.

239324891 / 0300

200,00 CZK

Kalendář zima-jaro 2026

únor

- 6.2. představení „Obecně prospěšná strašidla na hradě Rabí“ v Podmoklech
- 14.2. Masopust v Čepicích
- 18.2. Muškařský workshop v Rabí
- 28.2. Hasičský bál v Rabí

březen

- 6.3. Výroční schůze spolku ROSa
- 6.3. MDŽ v Bojanovicích
- 7.3. MDŽ v Rabí
- 13.3.—15.3. Jóguj s Péťou v Rabí
- 14.3. Dětský maškarní karneval v Rabí
- 21.3. Uklid'me Česko v Bojanovicích

duben

- 30.4. Stavění máje v našich obcích

květen

- 1.5. 5. ročník Prvomájového běhu Bojanovice-Rabí a zpět
- 23.5. Okresní koho hry „Plamen“ v Rabí

červenec

- 4.7. 15. ročník Setkání harmonikářů v Čepicích
- 11.7. Den s hasiči v Rabí

Aktualizovaný seznam akcí včetně podrobností najdete na www.rabi.cz/kalendar-akci

Svoz MDŽ:

13:30 Čepice (u kapličky)

13:45 Bojanovice (u hasičárny)

Vydává město Rabí a ROSa, z.s.
Rabí 15, 342 01 Rabí, IČO: 22866663
Vychází 4x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.
Číslo účtu spolku ROSa: 239324891/0300
Náklad 250 kusů, vychází zdarma.
Rábské noviny číslo 65 (18. ročník, číslo 1)
Uzávěrka pro číslo 66 je 7. června 2026

Šéfredaktorka: Tereza Freidingerová
Redakce: Tereza Freidingerová, Marie Jamrichová,
Miroslav Kraucher, Hana Sulánová, Robert Töpfer
Grafika a sazba novin: Tereza Freidingerová
Titulní foto: Valná hromada okrsku 9 Žichovice (představitel SDH)
Kontakt: rabskenoviny@seznam.cz
www.rabi.cz/rabske-novinky